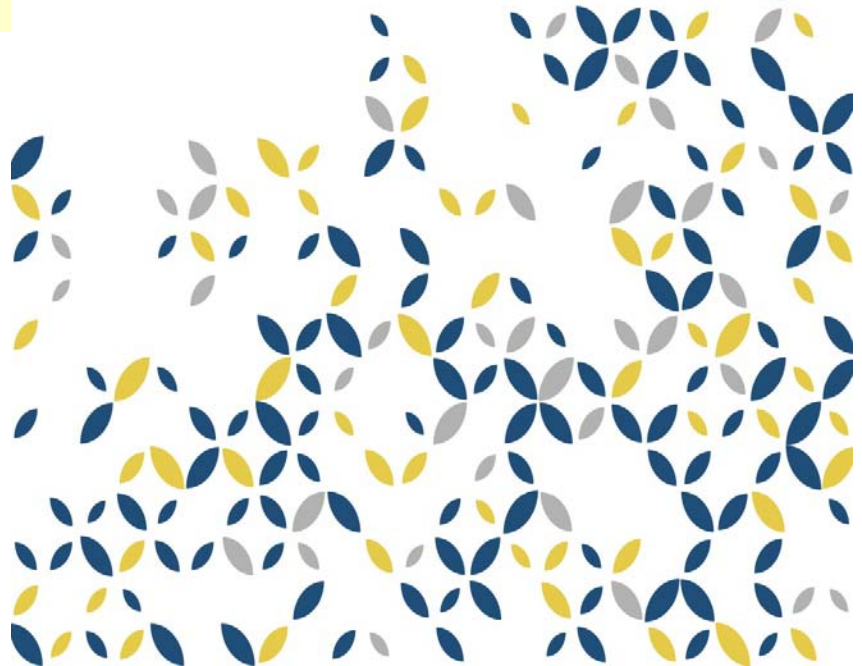

รายงานผลการดำเนินงานที่สำคัญ ปี ๒๕๖๐
ภายใต้ยุทธศาสตร์การจัดการมลพิษ ๒๐ ปี
และแผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔

จัดทำโดย
กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
สิงหาคม ๒๕๖๑

สารบัญ

	หน้า
ความเป็นมา	๑
บทสรุป: ความเคลื่อนไหวการดำเนินงานภายใต้แผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔ ในรอบปี ๒๕๖๐	๑
ผลการดำเนินงานรายยุทธศาสตร์	๔
การบรรลุตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายภายใต้แผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔	๔๒
◆ การบรรลุตัวชี้วัดการดำเนินงานรายยุทธศาสตร์	๔๒
◆ การบรรลุตัวชี้วัดในมิติการลดปริมาณมลพิษและมิติผลลัพธ์ต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม	๔๖
ข้อเสนอแนะการดำเนินงาน	๔๗

รายงานผลการดำเนินงานที่สำคัญในปี ๒๕๖๐ ภายใต้ยุทธศาสตร์การจัดการมลพิษ ๒๐ ปี และแผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔

ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบยุทธศาสตร์การจัดการมลพิษ ๒๐ ปี และแผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๙ และมอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี โดยเฉพาะในระยะ ๕ ปีแรก และดำเนินการตามยุทธศาสตร์การจัดการมลพิษ ๒๐ ปี และแผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔

คณะกรรมการควบคุมมลพิษแต่งตั้งคณะอนุกรรมการขับเคลื่อน ติดตาม และกำกับ การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การจัดการมลพิษ ๒๐ ปี และแผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔ ตามคำสั่งคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์และแผนจัดการมลพิษ โดยมีกรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นฝ่ายเลขานุการ

การประชุมคณะอนุกรรมการขับเคลื่อน ติดตาม และกำกับ การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การจัดการมลพิษ ๒๐ ปี และแผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๐ มีมติให้มีการติดตามผลการดำเนินงาน ประจำปีในช่วงเดือนตุลาคมของทุกปี และจัดทำสรุปรายงานผลการดำเนินงานรายปีทุกสิ้นปี ณ เดือนธันวาคม ให้มีการประเมินผลการดำเนินงานในระยะครึ่งแผน และระยะสิ้นสุดแผนในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ และ ๒๕๖๔

กรมควบคุมมลพิษได้ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมให้ข้อมูลผลการดำเนินงานในปี ๒๕๖๐ พร้อมปัญหาอุปสรรคที่กระทบต่อการดำเนินงานและข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการดำเนินงานตามแผนจัดการมลพิษ โดยรายงานจะประกอบด้วย บทสรุป ผลการดำเนินงานรายยุทธศาสตร์ ความก้าวหน้าในการบรรลุตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายภายใต้แผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔ และข้อเสนอแนะการดำเนินงาน

บทสรุป: ความเคลื่อนไหวการดำเนินงานภายใต้แผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔ ในรอบปี ๒๕๖๐

- ภาคการผลิตและบริการในภาคอุตสาหกรรม เกษตรกรรม การคมนาคมขนส่ง การท่องเที่ยวและธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยวมีการวางแนวทางการดำเนินงานด้านการผลิตเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมบรรจุอยู่ในแผนแม่บทระดับชาติของแต่ละรายภาค (Sector) รวมถึงมีมาตรฐานสนับสนุนการดำเนินงาน ดังเช่น ภาคอุตสาหกรรม ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๗๔ แผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ๑๙ จังหวัด ๒๒ พื้นที่ เพื่อปฏิรูปและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมไทยที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้าง Green Growth Enterprise รวมไปถึงการมุ่งสู่การเป็นอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ภาคเกษตรกรรม มียุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรอินทรีย์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔ โดยการพัฒนาศักยภาพการผลิตเกษตรอินทรีย์ที่จะกำหนดมาตรการป้องกันการปนเปื้อนสารเคมีในการทำเกษตรอินทรีย์ และประยุกต์ใช้มาตรฐานระหว่างประเทศที่ยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารไทย ซึ่งเป็นการสนับสนุนการลดใช้สารเคมีในภาคการเกษตรและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและปลอดภัยต่อผู้บริโภค ภาคการคมนาคมขนส่งและภาคพลังงาน มีการวางกฎระเบียบและมาตรฐานมาสนับสนุน อาทิ การออกประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ลดอัตราภาษีสรรพสามิต เพื่อส่งเสริมการผลิตยานยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้า มาตรการสนับสนุนจูงใจผู้ใช้รถยนต์ไฟฟ้าส่วนบุคคลและผู้ประกอบการของไทย เกณฑ์มาตรฐานการอนุรักษ์พลังงานในอาคาร (Building Energy Code: BEC) และเกณฑ์การประเมินอาคารเขียวภาครัฐ ภาคการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยว มีแผน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวไทยอย่างยั่งยืน ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๒-๒๕๖๖) และแผนปฏิบัติการการพัฒนาการท่องเที่ยวไทยสู่ความยั่งยืน ระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๒-๒๕๖๔) ที่สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวไทยอย่างยั่งยืน ระยะ ๑๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๒-๒๕๗๖) และหลักเกณฑ์สากลด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนสำหรับแหล่งท่องเที่ยว (Tourism Criteria for Tourism Destination: GSTC-D) ซึ่งในมิติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จะเน้นการเพิ่มผลประโยชน์และลดผลกระทบด้านลบทางสิ่งแวดล้อม และการมีโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมภายใต้ขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว สำหรับภาคส่วนที่เป็นพันธมิตรสำคัญในการขับเคลื่อนให้การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเกิดความยั่งยืน คือ ภาคการบริโภค ซึ่งจะดำเนินการตามแผนส่งเสริมการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔ (ระยะที่ ๓) เพื่อขยายการดำเนินงานจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มเติมสู่ภาคเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- **การเข้าสู่ระบบมาตรฐานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของโรงงานอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการ เกษตรกรรม แหล่งท่องเที่ยวและธุรกิจการท่องเที่ยว** ภาครัฐจะสนับสนุนและส่งเสริมให้ความรู้และเทคโนโลยีสะอาด/เทคโนโลยีสีเขียว เพื่อเพิ่มศักยภาพของอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการในภาคการผลิตและภาคการบริโภคให้มีการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์มาตรฐานและเกณฑ์การปฏิบัติที่ดีที่ภาครัฐกำหนดให้กระบวนการผลิตและมีดำเนินกิจการที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมมุ่งสู่การผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ในปี ๒๕๖๐ มีผู้ประกอบการในหลายภาคส่วน (Sector) ที่ได้รับการประเมินผลการดำเนินงานที่ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์และมาตรฐานเพื่อเป็นแรงจูงใจและสนับสนุนให้มีการขยายกลุ่มเป้าหมายในวงกว้างมากขึ้น ได้แก่ สถานประกอบการที่ได้รับรางวัลอุตสาหกรรมสีเขียว ๒๑๒ แห่ง และเครือข่ายอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco network) ๑๘ เครือข่าย สถานประกอบการที่ได้รับรางวัลเมืองแร่สีเขียว ๑๙๓ ราย แหล่งท่องเที่ยวชายหาดที่ผ่านการประเมินคุณภาพสิ่งแวดล้อมชายหาดท่องเที่ยว ๑๓ แห่ง การตรวจประเมินและรับรองคุณภาพมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว ๔๕ แห่ง และธุรกิจการท่องเที่ยวได้รับการรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย ๖๗๓ ราย มีการพัฒนาโครงข่ายเส้นทางระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเพื่อสนับสนุนการเดินทางที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การจัดการโดยสารที่ใช้เชื้อเพลิงก๊าซธรรมชาติ (NGV) ในกรุงเทพมหานคร และนำร่องโครงการสนับสนุนการออกแบบเมืองอัจฉริยะ (Smart Cities-Clean Energy)

- **ฉลากสิ่งแวดล้อมสำหรับสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม** ต้องเพิ่มช่องทางการรณรงค์และขับเคลื่อนให้มีกระแสความสนใจในท้องตลาด ซึ่งปัจจุบันมีฉลากสิ่งแวดล้อม ๖ ประเภท ได้แก่ ฉลากเขียว ฉลากคาร์บอน ฉลากลดคาร์บอนฟุตพริ้นท์หรือฉลากลดโลกร้อน ฉลากประหยัดไฟฟ้าเบอร์ ๕ ฉลากประสิทธิภาพสูง และใบไม้เขียว โดยแบ่งเป็นสินค้า ๔๖ ประเภท และบริการ ๘ ประเภท ซึ่งอาจจะยังไม่ครอบคลุมทุกภาคการผลิตตามรายสาขา การสื่อสารและประชาสัมพันธ์เพื่อแสดงให้เห็นถึงความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของผลิตภัณฑ์แก่ผู้บริโภครับทราบจึงเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่จะสนับสนุนก่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอุปโภค/บริโภคสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น และปัจจัยดังกล่าวจะทำให้ผู้ประกอบการให้ความสนใจในการผลิตสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นตามความต้องการของผู้บริโภค สำหรับการดำเนินงานในส่วนของภาครัฐเพื่อส่งเสริมการเพิ่มประเภทฉลากสิ่งแวดล้อมและรายการสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเข้าสู่ระบบการจัดซื้อจัดจ้างฯ ภายใต้แผนส่งเสริมการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของภาครัฐ ระยะที่ ๓ ปี ๒๕๖๐-๒๕๖๔ มีแนวทางการดำเนินงานที่สำคัญคือ เน้นให้ภาคผู้ผลิตและผู้ประกอบการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการผลิตสินค้าและบริการเพื่อให้ได้ฉลากสิ่งแวดล้อม ส่งผลให้ปริมาณสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในท้องตลาดเพิ่มมากขึ้น

- ปัญหาการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ถูกหยิบยกเป็นที่สนใจอย่างมากของประชาชนเป็นจำนวนมากในรอบปี ๒๕๖๐ จากการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการขยะและสิ่งแวดล้อมที่จัดทำโดยกรมประชาสัมพันธ์ คือ ปัญหาขยะล้นเมือง การทิ้งขยะในแหล่งน้ำสาธารณะ การส่งเสริมเพื่อช่วยลดปริมาณขยะ ผ่านทางวิทยุ โทรทัศน์ เฟสบุ๊ก วิทยุกระจายเสียง ป้ายประกาศในชุมชน และหนังสือพิมพ์ นอกจากนี้สังคมไทยเกิดความตื่นตัวในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เช่น การนำเสนอประเด็นปัญหาการจัดการมลพิษและเสนอไอเดียใหม่เพื่อหาวิธีแก้ไขปัญหาร่วมกัน ผ่านสื่อรายการโทรทัศน์โดยเฉพาะการจัดการปัญหาขยะมูลฝอยชุมชน ของเสี่ยอันตราย การใช้สารเคมีทางการเกษตร กระแสการรณรงค์การลดขยะพลาสติกในทะเล การศึกษาวิจัยและการนำนวัตกรรมมาใช้ในการจัดการขยะและน้ำเสียของสถาบันอุดมศึกษา การเรียนการสอนในโรงเรียนให้เยาวชนมีการจัดการขยะมูลฝอยเพื่อปลูกจิตสำนึก การส่งเสริมให้หน่วยงานราชการลดใช้ถุงพลาสติกและการเข้าร่วมของภาคเอกชนในการเลิกใช้พลาสติกหุ้มฝาขวดน้ำดื่ม เป็นต้น

- หน่วยงานภาครัฐทั้งหน่วยงานอนุมัติ อนุญาต และกำกับดูแล มีการติดตามตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษ ให้ปฏิบัติตามกฎหมาย/มาตรฐานเพื่อควบคุมการระบายมลพิษที่มีการประกาศใช้กับแหล่งกำเนิดมลพิษตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ รวมไปถึงตามพระราชบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้อง อาทิ การใช้มาตรการบังคับทางปกครองกับแหล่งกำเนิดมลพิษและให้คำปรึกษากับแหล่งกำเนิดมลพิษในการแก้ไขปรับปรุงหรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียเพื่อให้คุณภาพน้ำทิ้งเป็นไปตามมาตรฐาน ซึ่งมีการตรวจสอบการระบายน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษ มีแหล่งกำเนิดน้ำเสียปฏิบัติตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ประมาณร้อยละ ๕๔ มีการติดตั้งระบบตรวจสอบสภาพรถให้สำนักงานขนส่งจังหวัดและสาขาทั่วประเทศ ติดตามตรวจสอบตรวจจับยานพาหนะที่ก่อมลพิษทางอากาศและเสียง (ควันดำ-เสียงดัง) ในพื้นที่เขตเมืองใหญ่เพื่อให้เจ้าของยานพาหนะมีการดูแลและบำรุงรักษาเครื่องยนต์ให้ระบายนมลพิษอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน โดยยานพาหนะในพื้นที่กรุงเทพมหานครมีการตรวจวัดควันดำ มีรถยนต์ปฏิบัติตามกฎหมาย ร้อยละ ๙๙.๔ รถโดยสารประจำทางปฏิบัติตามกฎหมาย ร้อยละ ๙๙.๘ ในส่วนของการจัดการกากของเสียอุตสาหกรรมโรงงานอุตสาหกรรมจัดส่งกากของเสียอุตสาหกรรมเข้าสู่ระบบการจัดการอย่างถูกต้อง ๓๒.๙๕ ล้านตัน (ร้อยละ ๖ เป็นกากอุตสาหกรรมอันตราย และร้อยละ ๙๔ เป็นกากอุตสาหกรรมไม่อันตราย) และมีการนำกลับมาใช้ประโยชน์ ๒๐.๘ ล้านตัน ส่วนใหญ่เป็นกากของเสียอุตสาหกรรมไม่ใช่อันตราย รวมถึงมีการออกข้อกำหนด และปรับปรุงมาตรฐานเพื่อควบคุมการระบายมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษ

- ระบบการจัดการของเสียทั้งชุมชน อุตสาหกรรม มีแต่ยังไม่ครอบคลุม และมีอยู่ยงเดินระบบไม่เต็มประสิทธิภาพ ได้แก่ การจัดการขยะมูลฝอย มีสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยที่เปิดดำเนินการ ๒,๘๖๗ แห่ง จากทั้งหมด ๓,๑๐๑ แห่ง และมีระบบกำจัดขยะมูลฝอยที่ดำเนินการอย่างถูกต้อง รวม ๖๗๗ ระบบ จากทั้งสิ้น ๒,๙๑๔ ระบบ การจัดการกากของเสียในภาคอุตสาหกรรม มีโรงงานบำบัดกำจัดกากอุตสาหกรรม ๑,๖๙๔ แห่ง สามารถบำบัดกำจัดกากของเสียอุตสาหกรรมรวม ๓๒.๙๕ ล้านตัน และสัดส่วนศักยภาพรองรับระหว่างผู้ก่อกำเนิดของเสีย (WG) กับผู้รับบำบัดกำจัดกากของเสียอุตสาหกรรม (WP) รายภูมิภาค (WP:WG) เป็นดังนี้ ภาคใต้ ๑๒๑:๑ ภาคเหนือ ๑๐๒:๑ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๑๐๑:๑ ภาคตะวันตก ๖๕:๑ ภาคกลาง ๔๔:๑ และภาคตะวันออก ๑๒:๑ การจัดการมูลฝอยติดเชื้อ ทั้งหมดประมาณ ๕๘,๐๐๐ ตัน เกิดจากสถานพยาบาลรวม ๒๖,๘๖๓ แห่ง เป็นโรงพยาบาลรัฐสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ๑๐,๘๕๖ แห่ง โรงพยาบาลเอกชน ๓๕๗ แห่ง คลินิกเอกชน ๑๑,๙๓๐ แห่ง สถานพยาบาลสัตว์ ๒,๕๒๒ แห่ง ห้องปฏิบัติการเชื้ออันตราย ๑,๑๙๘ แห่ง ในขณะที่มีเตาเผามูลฝอยติดเชื้อทั้งหมด ๗๓ แห่ง สามารถกำจัดมูลฝอยติดเชื้อได้ ๕๑,๓๐๐ ตัน (ร้อยละ ๘๘.๕) โดยเป็นเตาเผามูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๗ แห่ง เอกชน ๔ แห่ง และโรงพยาบาล ๖๒ แห่ง และการจัดการน้ำเสีย มีน้ำเสียเกิดขึ้น ๙.๙๓ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวัน แต่มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมชุมชนทั่วประเทศ รวม ๑๐๕ แห่ง รองรับน้ำเสียได้ ๓.๒๖ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวัน โดยสถานภาพระบบบำบัดน้ำเสียเดินระบบได้ ๙๗ แห่ง ชำรุด ๕ แห่ง และชะลอหรือยกเลิกโครงการ ๓ แห่ง

- มีเครื่องมือที่สำคัญให้หน่วยงานภาครัฐดำเนินการร่วมกันในการจัดการมลพิษได้มีประสิทธิภาพ อาทิ การปรับปรุงกฎหมาย พ.ร.บ. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ อาทิ ระบบการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและกระบวนการกำกับดูแลตรวจติดตามประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (การประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (SEA) ระบบการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA/EHIA) และระบบการติดตามตรวจสอบ (ME&A) และการดำเนินการเขตควบคุมมลพิษเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ การพัฒนาและปรับปรุงมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมและมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด รวมถึงการจัดสรรงบประมาณในลักษณะบูรณาการระหว่างหน่วยงาน และการมีตัวชี้วัดร่วมระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดการคุณภาพแหล่งน้ำผิวดินและคุณภาพอากาศในพื้นที่เป้าหมาย ทำให้การทำงานของหน่วยงานมีเป้าหมายการดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกันมากขึ้น

- เครือข่ายด้านสิ่งแวดล้อมที่มีส่วนช่วยดำเนินการจัดการมลพิษ อาทิ เครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน (ทสม.) อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) และอาสาสมัครท้องถิ่นรักโลก (อถล.) ทำให้มีกลไกที่สนับสนุนการแก้ไขปัญหาในเชิงพื้นที่ซึ่งในอนาคตต้องขยายเครือข่ายและพัฒนาศักยภาพเครือข่ายให้เข้มแข็ง มีการขยายความร่วมมือในการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐ ภาคประชาชน ภาคเอกชนในการจัดการปัญหามลพิษ เช่น การแก้ไขปัญหาหมอกควัน ๑๐ จังหวัดภาคเหนือตอนบน ซึ่งมีกระทรวงมหาดไทยเป็นเจ้าภาพหลัก การเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น รวมถึงความร่วมมือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการตามพันธกรณีและความร่วมมือระหว่างประเทศ ทั้งอนุสัญญาด้านการจัดการสารเคมี และความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนด้านสิ่งแวดล้อม

ผลการดำเนินงานรายยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การป้องกันและลดการเกิดมลพิษที่ต้นทาง

สนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรกรรม ภาคบริการ ภาคการท่องเที่ยว ภาคพลังงาน และภาคการขนส่ง ให้ใช้ทรัพยากรในการผลิตอย่างคุ้มค่า ใช้เทคโนโลยีและกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในทุกระดับมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการรักษาสิ่งแวดล้อม มีจิตสำนึกที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การบริโภคและการใช้ทรัพยากรที่พอดี

แนวทางการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน
การผลิตภาคอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	
๑. กำหนดพื้นที่อุตสาหกรรมหลักของประเทศให้ชัดเจน ดำเนินนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมในลักษณะเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial Town)	- มียุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) และแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๗๔ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการเติบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมในภาคอุตสาหกรรม
๒. สนับสนุนการปรับปรุงกระบวนการผลิตของผู้ประกอบการ	- แผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ๑๙ จังหวัด ๒๒ พื้นที่ โดยมียุทธศาสตร์ที่ ๓ การยกระดับการจัดการสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยในพื้นที่เพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี
๓. ลดการใช้สารเคมีอันตราย	ลดและป้องกันมลพิษใช้ทรัพยากรและพลังงานอย่างคุ้มค่าของทุกภาคส่วน
๔. ส่งเสริมการออกแบบสินค้าและบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Eco-Design)	ซึ่งปัจจุบันอยู่ระหว่างการขับเคลื่อนเพื่อของบประมาณในการดำเนินโครงการ

แนวทางการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน
๕. ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนของเสียจากกระบวนการผลิตระหว่างโรงงานอุตสาหกรรม	- ดำเนินการถ่ายทอดเทคโนโลยีสีเขียวเพื่อยกระดับโรงงานอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม (Green Industry) และพัฒนา
๖. ส่งเสริมและพัฒนากฎระเบียบควบคุมการนำเข้า ส่งออกเศษวัสดุรีไซเคิล และคุณภาพวัตถุดิบจากวัสดุรีไซเคิลแล้ว	ผลิตภาพสำหรับอุตสาหกรรมเพื่อมุ่งสู่การเป็นอุตสาหกรรมสีเขียว โดยคัดเลือกโรงงานเข้าร่วมโครงการ สร้างความเข้าใจกับผู้ประกอบการและอบรมการจัดทำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในการผลิตของโรงงาน
๗. ใช้มาตรการทางเศรษฐศาสตร์เป็นแรงจูงใจ ได้แก่ ลดภาษีเครื่องจักรอุปกรณ์ให้กับผู้ผลิตสินค้า ลดภาษีเงินได้นิติบุคคล จัดทำโปรแกรมส่งเสริมการลงทุน	อุตสาหกรรม การปฏิบัติตามกฎหมายและข้อกำหนดต่างๆ เพื่อยกระดับเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวหรือเข้าสู่การรับรองระบบตามมาตรฐานสากล พื้นที่เป้าหมาย อาทิ กลุ่มน้ำท่าจีน แม่กลอง เจ้าพระยา ลุ่มน้ำภาคตะวันออก และพื้นที่ใกล้เคียงกับลุ่มน้ำดังกล่าว
๘. กำหนดมาตรฐานรับรองสินค้า/ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และกำหนดฉลาก	- ตรวจสอบประเมินสถานประกอบการที่ขอเทียบระดับหรือเลื่อนระดับสู่อุตสาหกรรมสีเขียว จากการเชิญชวนสถานประกอบการเป้าหมาย
๙. กำหนดให้มีหน่วยงานให้การรับรองฉลากสิ่งแวดล้อม (Eco-Labeling)	เข้าร่วมรับการตรวจประเมิน ประมาณ ๑๐๐ ราย โดยในปี ๒๕๖๐ มีหน่วยงานจากที่ได้รับรางวัลอุตสาหกรรมสีเขียว ทั้งสิ้น ๒๑๒
๑๐. ยกระดับมาตรฐานทั่วไปที่ควบคุมปริมาณปรอทในผลิตภัณฑ์ให้เป็นมาตรฐานเชิงบังคับ	หน่วยงาน แบ่งออกเป็น ๒ ระดับ คือ รางวัลอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับ ๕ จำนวน ๒๓ หน่วยงาน และรางวัลอุตสาหกรรมสีเขียว
๑๑. สื่อสารประชาสัมพันธ์ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่ได้รับรางวัล	ระดับ ๔ จำนวน ๑๘๙ หน่วยงาน
	- ส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรมให้มีความรับผิดชอบต่อสังคมและชุมชนอย่างยั่งยืน (CSR Beginer, CSR-DIW, CSR-DIW continuous, CSR-DIW Network, CSR-DIW in supply chain, CSR-DIW Advance, CSR-DIW Project and Pre CSR-DIW) โดยสร้างความร่วมมือในรูปแบบเครือข่ายของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่ได้เกียรติบัตรตามมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมต่อสังคมตั้งแต่ปี ๒๕๕๑-๒๕๕๙ ให้ความรู้ในการพัฒนาสู่ความเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวในระดับที่สูงขึ้น คือระดับที่ ๒ (ปฏิบัติการสีเขียว) และระดับ ๓ (ระบบสีเขียว) และให้ความรู้วิสาหกิจชุมชนขนาดเล็กให้มีความเข้มแข็งในการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม
	- พัฒนาการผลิตและผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยเตรียมความพร้อมให้ผู้ประกอบการ OTOP เป้าหมาย ๒๐๐ ราย ให้สามารถนำความรู้ด้านการผลิตและผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมไปใช้ประโยชน์ในการสร้างมูลค่าให้ผลิตภัณฑ์และผ่านการรับรองด้านสิ่งแวดล้อม (ฉลากสิ่งแวดล้อม ประเภท ๒) ตามมาตรฐาน ISO ๑๔๐๒๑
	- ดำเนินการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ได้แก่ การยกระดับโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ด้วยมาตรฐาน CSR การจัดตั้งศูนย์ตรวจสอบและประเมินผลการพัฒนาอุตสาหกรรมในลักษณะเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

แนวทางการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน
	<p>(Eco Industrial Town Center) ส่วนกลางและในระดับพื้นที่เร่งด่วน และปกติ รวม ๑๖ ศูนย์ การจัดตั้งโครงสร้างการบริการดำเนินการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระดับส่วนกลาง ระดับจังหวัดและระดับพื้นที่ การจัดทำตัวชี้วัดและการประเมินความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ การจัดตั้งเครือข่ายอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco network) ๑๘ เครือข่าย เป็นต้น</p> <ul style="list-style-type: none">- ดำเนินการยกระดับการพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ๘ จังหวัด (จังหวัดระยอง สมุทรปราการ สมุทรสาคร ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี ชลบุรี นครปฐม ปทุมธานี) ตามแผนแม่บทเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ให้เข้าสู่การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศระดับที่ ๓ มีการอนุรักษ์ทรัพยากรและพลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ- เผยแพร่ประชาสัมพันธ์อำนาจหน้าที่และแนวทางการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่เกี่ยวข้อง ผ่านศูนย์ตรวจสอบและประเมินผลการพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco industrial Town Center) ส่วนกลางและระดับพื้นที่ในพื้นที่เร่งด่วนและปกติ รวม ๑๖ ศูนย์- ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาของเสียเป็นแหล่งพลังงานทดแทนและพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเป้าหมายในจังหวัดชลบุรี พระนครศรีอยุธยา โดยคัดเลือกพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมหรือเขตอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพและความพร้อมสูงเพื่อนำร่องในการใช้เทคโนโลยีรีไซเคิลและนำของเสียมาเป็นพลังงานทดแทน- ยกระดับศูนย์ติดตามตรวจสอบและประเมินผลการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ๑๕ จังหวัด (จังหวัดระยอง สมุทรปราการ สมุทรสาคร ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี ชลบุรี นครปฐม ปทุมธานี สระบุรี พระนครศรีอยุธยา ราชบุรี สงขลา ขอนแก่น นครราชสีมา สุราษฎร์ธานี) จัดตั้งเครือข่ายอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Network) ทำการตรวจประเมินพื้นที่เป้าหมายของการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และทำระบบการจัดการฐานข้อมูลการพัฒนาพื้นที่เข้าสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศรายจังหวัด- ส่งเสริมการประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานเข้าสู่มาตรฐานอุตสาหกรรมสีเขียวและเหมืองแร่สีเขียว โดยเชิญชวนสถานประกอบการรายใหม่เข้าร่วมโครงการเหมืองแร่สีเขียว และจัดการฝึกอบรมให้คำแนะนำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐานสากลมาใช้ในสถานประกอบการ (๕ส) ให้กับสถานประกอบการรายเดิมที่เคยเข้าร่วมโครงการแล้ว- ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีรีไซเคิลเพื่อพัฒนาและประยุกต์ใช้วัตถุดิบทดแทนในอุตสาหกรรมก่อสร้างที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยนำ

แนวทางการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน
	<p>ขยะและวัสดุเหลือใช้และของเสียรวมถึงผลพลอยได้จากกระบวนการผลิตกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่เพื่อเป็นแหล่งทรัพยากรทดแทนให้กับอุตสาหกรรมก่อสร้าง</p> <ul style="list-style-type: none">- ศึกษาศักยภาพในการลดปริมาณน้ำใช้ในโรงงานอุตสาหกรรม โดยนำเทคโนโลยีการหมุนเวียนน้ำและนำน้ำทิ้งกลับมาใช้ใหม่ และพัฒนาบุคลากรภาคอุตสาหกรรมให้มีความรู้ความเข้าใจในการใช้น้ำ- ดำเนินโครงการจัดการลดการปล่อยคาร์บอน (Supply Chain De-carbonization) ทำให้ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการมีความเข้าใจและสามารถดำเนินการปรับปรุงการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนในห่วงโซ่อุปทาน ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมมีแนวปฏิบัติที่ดีสามารถลดคาร์บอนลงได้ไม่ต่ำกว่า ๕%- ดำเนินโครงการเพิ่มผลิตภาพอุตสาหกรรมอาหารและเกษตรแปรรูปทำให้โรงงานสามารถลดต้นทุนการผลิต ลดปริมาณของเสียและใช้วัตถุดิบอย่างมีประสิทธิภาพอย่างน้อยร้อยละ ๕- ดำเนินโครงการการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสะอาดเพื่อเพิ่มผลผลิตสีเขียว (Green Productivity) ในอุตสาหกรรมสิ่งทอ ทำให้เกิดการยกระดับผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าแฟชั่นที่ทำมาจากเส้นใยที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม- ดำเนินโครงการเพิ่มประสิทธิภาพอุตสาหกรรมสิ่งทอ ทำให้ผู้ประกอบการได้รับองค์ความรู้ในเรื่องการเพิ่มผลิตภาพตามแนวทาง Green Productivity การประเมินเทคโนโลยีสะอาด การใช้ทรัพยากรและพลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถปรับปรุงกระบวนการผลิตเพื่อเพิ่มผลผลิตและเพิ่มสมรรถนะในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม- ดำเนินโครงการเพิ่มผลิตภาพอุตสาหกรรมไทยอย่างยั่งยืนด้วยการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Productivity For Sustainability Thai Industry) ทำให้ผู้ประกอบการสามารถเพิ่มประสิทธิภาพหรือลดของเสียในโรงงานได้ไม่น้อยกว่าร้อยละที่กำหนดไว้ในแต่ละกิจกรรมกลุ่มเป้าหมายได้รับความรู้จากการอบรมเชิงปฏิบัติการหลักปฏิบัติเพื่อเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียว สร้างคู่มือแนวทางการเพิ่มศักยภาพด้วย Clean and Green Productivity สร้างคู่มือแนวทางแก้ไขปัญหาวิธีการปรับปรุงประสิทธิภาพลดการใช้พลังงาน สร้างเครือข่ายอุตสาหกรรมที่ได้รับการพัฒนา “เครือข่ายพลังงานสีเขียว”- ดำเนินโครงการพัฒนาการผลิตและผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกด้านการพัฒนาระบบการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมแก่ผู้ประกอบการจำนวน ๒๐๐ ราย ซึ่งผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการมีระบบการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและพร้อมเข้าสู่ระบบการเปิดเผยข้อมูลด้วยการรับรองตนเองของกระทรวงอุตสาหกรรมหรือหน่วยงานอื่นๆ

แนวทางการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน
	<ul style="list-style-type: none">- ดำเนินโครงการให้คำปรึกษาแนะนำแก่ SMEs ในด้านเทคโนโลยีสะอาดและเทคโนโลยีสีเขียว (Clean and Green Technology : CGT) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคอุตสาหกรรมการผลิตใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพลดของเสียที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จำนวน ๔๕ กิจการ และจัดอบรมกระตุ้นจิตสำนึกการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมให้ผู้ประกอบการ SMEs เพื่อลดต้นทุนในกระบวนการที่ปรับปรุงได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖ และลดของเสียในกระบวนการที่ปรับปรุงได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓- จัดทำฐานข้อมูลสมดุลมวล (Mass Balance) เช่น วัตถุประสงค์ พลังงาน น้ำ กากของเสีย ฯลฯ ของโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่เร่งด่วนและปกติ รวม ๑๕ จังหวัด ๑๘ พื้นที่- ดำเนินโครงการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อรองรับป้ายข้อมูลรถยนต์ตามมาตรฐานสากล (ECO Sticker) โดยกำหนดให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมยานยนต์ ต้องยื่นป้ายข้อมูลรถยนต์ตามมาตรฐานสากล (ECO Sticker) ที่ได้รับการอนุมัติจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมทั้งหน่วยทดสอบ เพื่อใช้ในการชำระภาษีสรรพสามิต โดย ECO Sticker เป็นการแสดงถึงคุณสมบัติ สะอาด ประหยัด ปลอดภัยที่ทำให้ผู้ซื้อรถยนต์สามารถเปรียบเทียบคุณสมบัติของรถยนต์และใช้ประกอบการตัดสินใจซื้อรถยนต์ ทั้งนี้ ECO Sticker เปิดดำเนินการตั้งแต่ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงปัจจุบัน (กันยายน ๒๕๖๐) มีผู้ประกอบการขออนุมัติ Username และ Password จำนวน ๑๒๗ ราย รวมทั้งระบบฯ ได้ดำเนินการอนุมัติ ECO Sticker ให้กับผู้ประกอบการกว่า ๔,๑๗๖ ป้าย- ดำเนินโครงการส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานเข้าสู่มาตรฐานเหมืองแร่สีเขียว (Green Mining) และอุตสาหกรรมสีเขียว เพื่อยกระดับมาตรฐานสถานประกอบการประเภทเหมืองแร่ โรงแต่งแร่ โรงงานโม่ บดหรือย่อยหินและโรงประกอบโลหกรรม เหมืองแร่สีเขียวและอุตสาหกรรมสีเขียว โดยให้คำแนะนำตามมาตรฐานเหมืองแร่สีเขียวกับสถานประกอบการเป้าหมายจำนวน ๔๐ ราย พร้อมทั้งเชิญชวนสถานประกอบการรายเดิมให้ร่วมรักษามาตรฐาน โดยมีสถานประกอบการผ่านเกณฑ์ ๒๔ ราย และรักษามาตรฐาน ๑๐๑ ราย โดยผลการดำเนินงานตั้งแต่ปี ๒๕๕๓-๒๕๖๐ มีสถานประกอบการผ่านเกณฑ์การประเมินและได้รับรางวัลเหมืองแร่สีเขียวมาแล้วทั้งสิ้น ๑๙๓ ราย แบ่งเป็นประเภทเหมืองแร่ ๙๒ ราย โรงงานโม่ บดและย่อยหิน ๖๙ ราย โรงแต่งแร่ ๒๗ ราย โรงประกอบโลหกรรม ๕ ราย- สนับสนุนให้สถานประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานในความรับผิดชอบที่ได้รับรางวัลเหมืองแร่สีเขียวเข้าสู่อุตสาหกรรม

แนวทางการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน
	<p>สีเขียว (Green Industry) ระดับ ๓ ในปี ๒๕๖๐ มีสถานประกอบการจำนวน ๓๔ ราย ที่ได้รับรางวัลเหมืองแร่สีเขียว สมัครขอรับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวระดับ ๓ (ระบบสีเขียว) และได้รับการรับรองทั้ง ๓๔ ราย ซึ่งไปรับรองจะมีอายุ ๓ ปี</p>
การผลิตภาคเกษตรกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	
<p>๑๒. พัฒนาสินค้าเกษตรให้มีกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้วิธีการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (GAP) โดยเป็นมาตรฐานเชิงสมัครใจในระยะแรก</p>	<p>- จัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรอินทรีย์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔ โดยในปี ๒๕๖๐ ได้การเตรียมความพร้อมบุคลากรในการส่งเสริมให้คำแนะนำเกษตรกรด้านเกษตรอินทรีย์ ฝึกอบรมให้ความรู้แก่เกษตรกรและกลุ่มเกษตรกรให้มีความรู้ด้านเกษตรอินทรีย์ การต่อยอดการผลิต</p>
<p>๑๓. ออกนโยบายให้สินค้าเกษตรเป้าหมายสำคัญทำการเกษตรโดยใช้ GAP</p>	<p>ไปสู่การแปรรูปและทำธุรกิจสินค้าเกษตรอินทรีย์ และประเมินเกษตรกรเพื่อเข้าสู่การตรวจรับรองเกษตรอินทรีย์ตามมาตรฐาน วิจัยเทคโนโลยี</p>
<p>๑๔. ผลิตสินค้าเกษตรให้เหมาะสมกับพื้นที่ Zoning</p>	<p>การผลิตเกษตรอินทรีย์พืช ประมง และปศุสัตว์</p>
<p>๑๕. ลดการใช้สารเคมีอันตราย</p>	<p>- พัฒนาสินค้าเกษตรตามระบบคุณภาพและมาตรฐาน GAP โดยพัฒนาอาสาสมัครเกษตร GAP อาสา ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรให้ผลิต</p>
<p>๑๖. ถอดบทเรียน Smart Farmer</p>	<p>สินค้าเกษตรที่ได้คุณภาพและมาตรฐานตามระบบ GAP พืช เพื่อเป็น</p>
<p>๑๗. กำหนดมาตรฐานรับรองสินค้าเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และกำหนดฉลาก</p>	<p>วิทยากรหลักในการถ่ายทอดความรู้ใน ๗๗ จังหวัด</p>
<p>๑๘. สื่อสารประชาสัมพันธ์เกษตรกรที่ได้รับรางวัล</p>	<p>- ส่งเสริมการใช้สารอินทรีย์ลดการใช้สารเคมีทางการเกษตร/เกษตรอินทรีย์ โดยพัฒนาเกษตรกรกลุ่มเดิมที่เข้มแข็ง และพัฒนาเกษตรกรสู่การรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ จัดทำเขตเกษตรอินทรีย์ และจัดหาเมล็ดพันธุ์ส่งเสริมการปลูกพืชปลอดภัย</p> <p>- สนับสนุนผู้ผลิตเข้าสู่ระบบมาตรฐานโดยการตรวจประเมินฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเข้าสู่มาตรฐาน จำนวน ๓๒,๔๔๔ ฟาร์ม แบ่งเป็น ฟาร์มมาตรฐาน safety Level จำนวน ๑๙,๙๐๗ ฟาร์ม ฟาร์มมาตรฐาน GAP จำนวน ๑๒,๕๐๗ ฟาร์ม และฟาร์มมาตรฐาน CoC จำนวน ๒๘ ฟาร์ม</p> <p>- ส่งเสริมเกษตรกรในพื้นที่ไม่เหมาะสมในการปลูกข้าวหรือเศรษฐกิจเชิงเดี่ยวปรับเปลี่ยนมาสู่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (Zoning) จำนวน ๒,๑๑๗.๒๓ ไร่</p> <p>- ถอดบทเรียน Smart Farmer ด้านการประมง จำนวน ๒๕๐ ราย</p> <p>- วิจัยนวัตกรรมเทคโนโลยีชีวภาพทางดิน/เกษตรอินทรีย์ ฝึกอบรมเกษตรกรด้านการพัฒนาเกษตรอินทรีย์ และจัดตั้งศูนย์เรียนรู้เกษตรอินทรีย์</p> <p>- จัดงานมหกรรม “เกษตรปลอดภัย นำไทย สู่มั่นคงยั่งยืน ” เพื่อแสดงศักยภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรไทย และเพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าเกษตรปลอดภัยที่ได้มาตรฐาน GAP สินค้าเกษตรอินทรีย์ (Organic)</p>

แนวทางการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน
การท่องเที่ยวและธุรกิจบริการต่อเนื้อที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	
๑๙. กำหนดปริมาณนักท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว	- ดำเนินโครงการ “ชายหาดติดดาว” โดยได้ประเมินคุณภาพสิ่งแวดล้อมชายหาดท่องเที่ยว ในปี ๒๕๖๐ มีชายหาดที่ผ่านการประเมิน รวม ๑๓ แห่ง
๒๐. พัฒนาศักยภาพให้ผู้ประกอบการมีกระบวนการดำเนินงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	ได้แก่ หาดเตยงาม จังหวัดชลบุรี หาดแหลมศาลา หาดอ่าวมะนาว จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ หาดอ่าวคา หาดสามเส้า หาดถ้ำร้าง จังหวัด
๒๑. จัดทำข้อควรปฏิบัติ (Do and Don't) สำหรับนักท่องเที่ยว	สุราษฎร์ธานี หาดท้ายเหมือง หาดอ่าวเกือก หาดไม้งาม จังหวัดพังงา หาดแหลมโตนด หาดเกาะรอก หาดบิละ จังหวัดกระบี่ หาดทราย
๒๒. ใช้มาตรการทางเศรษฐศาสตร์เป็นแรงจูงใจ	เกาะลิตี จังหวัดสตูล เพื่อให้ชายหาดท่องเที่ยวมีการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ
๒๓. พัฒนามาตรฐานการท่องเที่ยวไทย	และคุณภาพสิ่งแวดล้อมนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
๒๔. สื่อสารประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวและสถานประกอบการท่องเที่ยวที่ได้รับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย	<ul style="list-style-type: none"> - จัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการให้แก่เยาวชน เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติและผู้ประกอบการในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในการจัดการขยะมูลฝอยและน้ำเสียในพื้นที่ท่องเที่ยวและอุทยานแห่งชาติ ๑๐ แห่ง ได้แก่ อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ อุทยานแห่งชาติภูกระดึง อุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ อุทยานแห่งชาติธารโบกขรณี อุทยานแห่งชาติหาดนพรัตน์ธารา - หมู่เกาะพีพี อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา อุทยานแห่งชาติตะรุเตา อุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า - หมู่เกาะเสม็ด อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะช้าง และอุทยานแห่งชาติเอราวัณ - จัดทำโปรแกรมและจัดทำคู่มือแนวทางในการประเมินขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว (คู่มือการใช้งานโปรแกรมการประเมินขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว) สำหรับแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และทางวัฒนธรรม รวมถึงจัดทำคู่มือแนวทางการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเพื่อวางแผนการรองรับนักท่องเที่ยว - จัดกิจกรรม “รณรงค์ปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (GREEN TOURISM)” ณ จังหวัดชลบุรี - จัดอบรมพัฒนาองค์ความรู้การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ การป้องกันการเกิดอุบัติเหตุทางทะเล ณ กรุงเทพมหานคร จังหวัดชลบุรี และจังหวัดกาญจนบุรี - จัดอบรมพัฒนาองค์ความรู้การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ การป้องกันการเกิดอุบัติเหตุทางน้ำและแพบริการท่องเที่ยว จำนวน ๔ ครั้ง ณ จังหวัดสงขลา จังหวัดสตูล จังหวัดชุมพร โดยมีเข้าร่วม ๔๗๐ คน - ดำเนินโครงการจัดประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย (Thailand Tourism Awards) โดยมีแนวคิดการอนุรักษ์และการบริหารจัดการสินค้าการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนใน ๔ มิติ ได้แก่ (๑) การบริหารจัดการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม/ ทรัพยากรธรรมชาติ (๒) การบริหารจัดการที่ตระหนักต่อประเพณีวัฒนธรรม

แนวทางการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน
	<p>และวิถีชีวิต (๓) การบริหารจัดการที่ชุมชนมีส่วนร่วม และมีการกระจายรายได้สู่ชุมชนอย่างเป็นธรรม (๔) การบริหารจัดการที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและชุมชน (Corporate Social Responsibility : CSR)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ดำเนินโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวกลุ่ม Green Tourism เพื่อสร้างสรรค์แหล่งท่องเที่ยวหรือสินค้าการท่องเที่ยวซึ่งมีการบริหารที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมสอดคล้องกับแนวคิด ๗ Greens (Green Heart, Green Logistics, Green Attraction, Green Activity, Green Community, Green Service และ Green Plus) - เผยแพร่ข้อปฏิบัติสำหรับนักท่องเที่ยว บนเว็บไซต์ของกรมการท่องเที่ยว www.tourism.go.th/view/๑/ข้อควรทำและไม่ควรทำ/TH-TH - ดำเนินการตรวจประเมินและรับรองคุณภาพมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวจำนวน ๔๕ แห่ง - จัดพิธีมอบเครื่องหมายรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทยให้กับแหล่งท่องเที่ยวและผู้ประกอบการที่ผ่านการตรวจประเมินจากกรมการท่องเที่ยว ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ จำนวนทั้งสิ้น ๖๗๓ ราย - จัดทำทำเนียบผู้ประกอบการที่ผ่านมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย (Directory Thailand Standard ๒๐๑๕)
การคมนาคมขนส่งและการใช้พลังงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	
๒๕. ใช้มาตรการลดปริมาณรถยนต์ส่วนบุคคลที่วิ่งในพื้นที่การจราจรหนาแน่น	- จัดหารถโดยสารที่ใช้เชื้อเพลิงก๊าซธรรมชาติ (NGV) ในกรุงเทพมหานคร ๔๘๘ คัน เพื่อทดแทนรถโดยสารเดิมที่ใช้น้ำมันดีเซลเป็นเชื้อเพลิง
๒๖. ยกระดับการผลิตยานพาหนะให้รองรับการยกระดับมาตรฐานการควบคุมการระบายมลพิษและคุณภาพน้ำมันเชื้อเพลิง	- พัฒนาระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในเส้นทางสายสีน้ำเงิน : หัวลำโพง-บางแค และบางซื่อ-ท่าพระ
๒๗. สนับสนุนการผลิตยานพาหนะที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	- สายสีเขียว : แบริ่ง-สมุทรปราการ และหมอชิต-สะพานใหม่-คูคต
๒๘. สนับสนุนงบประมาณจัดทำสนามทดสอบระดับเสียงยานพาหนะใหม่ขณะวิ่ง	- สายสีส้ม : ศูนย์วัฒนธรรม-มีนบุรี สายสีชมพู: แคราย-มีนบุรี และสายสีเหลือง: ลาดพร้าว-สำโรง สายสีแดง: บางซื่อ-รังสิต และพัฒนาระบบรถไฟฟ้าชานเมือง สายสีแดง (บางซื่อ-พญาไท-มักกะสัน-หัวหมาก) และสายสีแดงเข้ม (บางซื่อ-หัวลำโพง) ขยายโครงข่ายระบบขนส่ง
๒๙. สนับสนุนให้เกิดการเดินทางที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	ทางรถไฟเชื่อมต่อท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ส่วนต่อขยายช่วงดอนเมือง-บางซื่อ-พญาไท
๓๐. ปรับปรุงถนนให้มีความเรียบ	- นำร่องโครงการสนับสนุนการออกแบบเมืองอัจฉริยะ (Smart Cities-Clean Energy) โดยคัดเลือก ๗ Business Model ได้แก่ ๑) นิติ
๓๑. จัดทำทำเนียบการปลดปล่อยและเคลื่อนย้ายมลพิษของภาคการขนส่ง (Pollution Release and Transfer Registers: PRTR)	มหาวิทยาลัยอัจฉริยะ รัฐบาลพลังงาน สู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ๒) มข. (เมืองมหาวิทยาลัยอัจฉริยะพลังงานสะอาด ๓) เมืองจุฬาฯ อัจฉริยะ ๔) ธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต: ต้นแบบเมืองมหาวิทยาลัยอัจฉริยะ

แนวทางการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน
๓๒. สนับสนุนการใช้เชื้อเพลิงสะอาดสำหรับยานพาหนะ	๕) วิสซ์คอม วัน-โอ-วัน ๖) ขอนแก่น Smart City (ระยะที่ ๑) : ขนส่งสาธารณะเปลี่ยนเมืองและ ๗) เมืองใหม่อัจฉริยะบ้านฉาง เพื่อให้เกิด
๓๓. กำหนดมาตรการป้องกัน/ควบคุมมลพิษโรงไฟฟ้าที่ใช้ถ่านหินและพลังงานทดแทน	เมืองต้นแบบในการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีการใช้พลังงานหมุนเวียนและรักษาสิ่งแวดล้อมเพื่อเสริมสร้างความเป็นอยู่ที่ดีของชุมชน
๓๔. กำหนดมาตรการหรือระบบรองรับการกำจัดซากผลิตภัณฑ์ประเภทแบตเตอรี่	- จัดทำเกณฑ์มาตรฐานการอนุรักษ์พลังงานในอาคาร (Building Energy Code: BEC) และการปรับปรุงเกณฑ์การประเมินอาคารเขียวภาครัฐ
๓๕. พัฒนามาตรฐานอาคารที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	<p>- ขับเคลื่อนแผนส่งเสริมยานยนต์ไฟฟ้า (EV) ในประเทศไทย โดยนําร่องการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าในกลุ่มรถโดยสารสาธารณะเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวในเส้นทางสนามบินสุวรรณภูมิ ติดตั้งสถานีอัดประจุไฟฟ้า และวางมาตรการสนับสนุนจูงใจผู้ใช้รถยนต์ไฟฟ้าส่วนบุคคลและผู้ประกอบการของไทย</p> <p>- ประกาศกำหนดสิทธิประโยชน์ทางภาษีสรรพสามิตในการส่งเสริมการผลิตยานยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้าในประเทศไทยตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ลดอัตราภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๑๓๘) ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อส่งเสริมการผลิตและการลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม</p> <p>- ออกเป็นประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ลดอัตราภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๑๓๘) ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๐ โดยลดอัตราภาษีสำหรับรถยนต์นั่งกึ่งบรรทุก (Pick-up Passenger Vehicle: PPV) รถยนต์นั่งที่มีกระบะ (Double Cab) รถยนต์นั่งแบบผสมที่ใช้พลังงานเชื้อเพลิงและไฟฟ้า (Hybrid Electric Vehicle) รถยนต์นั่งแบบพลังงานไฟฟ้า (Electric Powered Vehicle)</p> <p>- กรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมควบคุมมลพิษ การนิคมอุตสาหกรรม และองค์กรความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่นได้ร่วมกันพัฒนาระบบทำเนียบการปลดปล่อยและเคลื่อนย้ายมลพิษในประเทศไทย ซึ่งมีการคำนวณปริมาณการปลดปล่อยและเคลื่อนย้ายมลพิษจากแหล่งกำเนิดประเภทต่างๆ ในพื้นที่นําร่องจังหวัดระยอง ปี ๒๕๕๗- ๒๕๕๘</p>
การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	
๓๖. กระตุ้นจิตสำนึกให้เกิดความตระหนักให้มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและเกิดค่านิยมพอดีประหยัด ไม่ฟุ่มเฟือย	- จัดทำแผนส่งเสริมการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔ (ระยะที่ ๓) โดยมีเป้าหมาย คือ
๓๗. ใช้สื่อประชาสัมพันธ์ที่มีอิทธิพลทางสื่อวิทยุ โทรทัศน์ และสื่อออนไลน์ เพื่อสร้างกระแสค่านิยมการบริโภคและการเลือกใช้สินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	๑) ให้หน่วยงานภาครัฐทุกหน่วยงาน รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน มหาวิทยาลัย หน่วยงานในกำกับของรัฐ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมใน ๑๑ รายการ ได้แก่ (๑) กระดาษถ่ายเอกสารหรืองานพิมพ์ทั่วไป (๒) กระดาษชำระ (๓) เครื่องถ่ายเอกสาร (๔) ตลับหมึก (๕) เครื่องพิมพ์ (๖) ซองเอกสาร (๗) ปากกาไวต์บอร์ด (๘) ผลิตภัณฑ์ลบบำบัด

แนวทางการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน
๓๘. กำหนดพฤติกรรมกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมให้กับประชาชนในประเทศ	(๙) เพิ่มเอกสาร (๑๐) บริการทำความสะอาด และ (๑๑) บริการเช่าเครื่องถ่ายเอกสาร
๓๙. ออกนโยบายรัฐบาลเพื่อกระตุ้นให้ประชาชนเข้าสู่พฤติกรรมกรรมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และเลือกใช้สินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	๒) การเพิ่มจำนวนหน่วยงาน ที่เข้าร่วมดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๓) การเพิ่มมูลค่า การจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ใน ๒๔ รายการ (๑๙ สินค้า ๕ บริการ)
๔๐. ให้ภาครัฐ ภาคเอกชน เป็นผู้นำในการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Public Procurement)	- จัดกิจกรรมขับเคลื่อนการดำเนินงานสู่หน่วยงานในระดับภูมิภาค โดยการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ Train to Trainer สร้างผู้นำด้านการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมระดับภูมิภาค และจัดกิจกรรมขับเคลื่อนการดำเนินงานสู่ภาคเอกชน
๔๑. แก้ไขระเบียบว่าด้วยการพัสดุ เพื่ออำนวยความสะดวกหน่วยงานราชการในการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	- กำหนดเกณฑ์ข้อกำหนดสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้เพิ่มมากขึ้น อาทิ เพิ่มกระดาษ ของเอกสาร เครื่องคอมพิวเตอร์ ระบบกำลังไฟฟ้าสำรอง (UPS) และยานยนต์ สถานประกอบกิจการช่อมยานพาหนะ และปัจจุบันมีสินค้าและบริการที่ผ่านเกณฑ์ข้อกำหนดสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของภาครัฐ (ตะกร้าเขียว) รวมทั้งสิ้น ๓๐ รายการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพในการบำบัดกำจัดของเสีย และควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด

ให้ความสำคัญกับการจัดการมลพิษที่เกิดขึ้นจากแหล่งกำเนิด การจัดการให้มีระบบการจัดการของเสีย ทั้งจากภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรกรรม ภาคชุมชน ภาคการบริการ ภาคการท่องเที่ยว ภาคพลังงาน ภาคการขนส่ง โดยครอบคลุมการจัดการทั้งขยะมูลฝอย ของเสียอันตราย มูลฝอยติดเชื้อ ภาคอุตสาหกรรม สารอันตราย น้ำเสีย และมลพิษทางอากาศ

แนวทางการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน
การจัดการขยะมูลฝอยชุมชน ของเสียอันตรายชุมชน และมูลฝอยติดเชื้อ	
๑. กำจัดขยะมูลฝอยตกค้างและฟื้นฟูประสิทธิภาพสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยเดิม	- แผนปฏิบัติการประเทศไทยไร้ขยะ ปี พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๐ เป้าหมายคือ ปริมาณขยะมูลฝอยที่เข้าสู่ระบบกำจัดที่ปลายทางลดลงร้อยละ ๕ เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. ๒๕๕๙
๒. กำหนดให้มีการคัดแยกขยะมูลฝอยตั้งแต่ต้นทางที่บ้านเรือนและอาคาร	- จัดการขยะมูลฝอยที่ตกค้างจาก ๓๐.๔๙ ล้านตัน เหลือ ๓.๙ ล้านตัน
๓. จัดระบบผู้คัดแยกขยะมูลฝอยรายย่อย (ซาเล้ง)	- สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยชุมชนทั่วประเทศ จำนวน ๓,๑๐๑ แห่ง
๔. จัดให้มีสถานีขนถ่ายขยะมูลฝอย (Transfer Station) สำหรับอปท. ทั่วประเทศ	เปิดดำเนินการได้ ๒,๘๖๗ แห่ง ปิดดำเนินการไป ๒๓๔ แห่ง มีระบบกำจัดขยะมูลฝอยทั้งหมด ๒,๙๑๔ ระบบ (บางแห่งมีระบบกำจัดขยะมูลฝอยมากกว่า ๑ ระบบ) เป็นระบบกำจัดขยะมูลฝอยที่ดำเนินการได้อย่างถูกต้องเพียง ๖๗๗ ระบบ อีก ๒,๒๓๗ ระบบ ยังดำเนินการไม่ถูกต้อง
๕. จัดให้มีศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยรวม	
๖. ให้ อปท. จัดให้มีระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลที่ถูกสุขลักษณะตามแนวคิดการสุขาภิบาลอย่างยั่งยืน	
๗. กำหนดมาตรการลดขยะอาหาร	- สนับสนุนให้ อปท. จัดการขยะอย่างถูกต้อง จำนวนขยะที่เข้าสู่ระบบถูกต้องเพิ่มจาก ๙.๕๗ ล้านตัน เป็น ๑๑.๖๙ ล้านตัน

แนวทางการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน
๘. ให้มีจุดรวมของเสียอันตรายชุมชนทุกหมู่บ้าน/ชุมชน	- แผนบริหารจัดการขยะมูลฝอยของกรุงเทพมหานคร พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๖๒ โดยมีเป้าหมายลดปริมาณขยะร้อยละ ๗ ในปี ๒๕๖๒
๙. ให้เอกชนเรียกคืนซากผลิตภัณฑ์เมื่อหมดอายุ	รวบรวมขยะอันตรายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๐ จากปี ๒๕๕๖ และ
๑๐. จัดตั้งศูนย์เรียนรู้การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	เพิ่มเทคโนโลยีกำจัดขยะมูลฝอยเพื่อนำไปใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ ของปริมาณขยะมูลฝอยที่จัดเก็บได้ปี ๒๕๕๖
๑๑. เพิ่มการจัดตั้งศูนย์กำจัดของเสียอันตรายชุมชนโรงงานคัดแยกและรีไซเคิลซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์และวัสดุรีไซเคิลอื่น	- ตรวจสอบและจับปรับการทิ้งขยะมูลฝอยในที่สาธารณะ การลักลอบทิ้งมูลฝอยในที่รกร้างว่างเปล่า การลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรม กากกัมมันตรังสีของเสียอันตราย และมูลฝอยติดเชื้อที่ไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด
๑๒. ออกมาตรการป้องกันสินค้าต่อคุณภาพ/สินค้ามือสอง เข้ามาจำหน่ายและใช้งานในประเทศ	- สร้างวินัยและจิตสำนึกการคัดแยกขยะในโรงเรียน โดยการจัดอบรมนักเรียนให้ลดและคัดแยกขยะ จัดระบบถังรองรับมูลฝอยแยกประเภท
๑๓. จัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการมูลฝอยติดเชื้อฉบับใหม่	และคัดแยกขยะมูลฝอยอย่างจริงจัง เพื่อเป็นต้นแบบให้แก่หน่วยงานอื่นและประชาชนทั่วไป
๑๔. กำหนดสถานบริการสาธารณสุขขนาดเล็กให้ควบคุมการขนส่งมูลฝอยติดเชื้อ	- จัดทำแผนบริหารจัดการขยะของสำนักงานเขต และดำเนินการส่งเสริมให้ประชาชนทุกภาคส่วนในพื้นที่ร่วมมือในการลดและคัดแยกขยะ
๑๕. ให้ทุก อปท. ออกข้อบัญญัติท้องถิ่นการเก็บขนการกำจัด และค่ากำจัดขยะมูลฝอย	รีไซเคิลและขยะเศษอาหารนำกลับมาใช้ประโยชน์คัดแยกขยะอันตราย
๑๖. จัดทำกฎหมายเฉพาะการบริหารจัดการขยะในภาพรวมของประเทศ	ออกจากขยะทั่วไป ให้กรุงเทพมหานครเก็บขนเพื่อนำไปกำจัด และ
๑๗. ติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมโดยรอบสถานที่บำบัด/กำจัดขยะมูลฝอย	ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทิ้งขยะตามเวลาดังหมายอย่างต่อเนื่องกรณีมีขยะตกค้าง ให้สำนักงานเขตทำความเข้าใจกับประชาชนให้
๑๘. ให้ประชาชนในพื้นที่ร่วมตัดสินใจในโครงการจัดการขยะมูลฝอยตั้งแต่เริ่มดำเนินงาน	ทิ้งขยะตามเวลาดังกำหนด และจัดรถเข้าจัดเก็บเพื่อแก้ปัญหาเร่งด่วนเป็นครั้งคราว
๑๙. สร้างความเข้าใจกับประชาชนรอบสถานที่กำจัดขยะ	- ตั้งถังทิ้งขยะแยกประเภทอย่างน้อย ๒ ประเภท ในสวนสาธารณะ และมีถังหรือตู้รับขยะอันตราย นำขยะที่คัดแยกได้ไปใช้ประโยชน์
๒๐. ควบคุมกิจกรรมที่ตั้งอยู่บริเวณชายฝั่งไม่ให้มีการทิ้งขยะมูลฝอยลงในทะเล	- นำไปไม้ กิ่งไม้ และผักตบชวาไปทำปุ๋ยหมักหรือส่งโรงงานหมักปุ๋ยอินทรีย์อ่อนนุชและหนองแขมเพื่อบดย่อยหมักปุ๋ย ผสมกับกากตะกอน
๒๑. สร้างความเข้าใจเพื่อลดปริมาณขยะทะเลที่ต้นทาง	สิ่งปฏิกูล
	<p>- บูรณาการแผนบริหารจัดการขยะของกรุงเทพมหานครกับแผนปฏิบัติการ “ประเทศไทย ไร้ขยะ” ดังนี้</p> <p>๑) ส่งเสริมหมู่บ้าน/ชุมชน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โรงเรียนและสถานศึกษา ทั้งในภาครัฐและเอกชน ศาสนสถาน สถานประกอบการ เช่น ตลาด ห้างสรรพสินค้า สถานีบริการน้ำมัน โรงแรม ร้านอาหาร ส่วนราชการ สถานที่ท่องเที่ยว ดำเนินการลดและคัดแยกขยะ ลดการใช้ถุงพลาสติก โฟม ใช้วัสดุย่อยสลายง่ายแทน ตั้งภาชนะรองรับขยะ แยกประเภทตามบริบทของสถานที่ มีเป้าหมายร้อยละ ๑๐๐</p> <p>๒) ส่งเสริมหมู่บ้าน/ชุมชน สถานประกอบการที่เป็นจุดศูนย์รวมประชาชน เช่น ห้างสรรพสินค้า สถานีบริการน้ำมัน มีการจัดตั้ง “จุดรวมขยะอันตราย” มีเป้าหมายร้อยละ ๑๐๐</p>

แนวทางการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน
	<p>๓) จัดปฏิทินกำหนดวัน เวลา ให้ผู้รับซื้อของเก่าประเภทขยะรีไซเคิล เครื่องใช้ไฟฟ้าและขยะอันตราย เข้ามาให้บริการในชุมชน มีเป้าหมายร้อยละ ๑๐๐</p> <p>๔) จัดภาชนะรองรับขยะที่เหมาะสมกับบริบทของสถานที่ กำหนดวัน และเวลาในการเก็บ/ขน ขยะแต่ละประเภท มีเป้าหมายร้อยละ ๑๐๐</p> <p>๕) สร้างจิตสำนึกและประชาสัมพันธ์ สร้างความตระหนักให้กับเยาวชนและประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะ ณ แหล่งกำเนิด อย่างน้อยหมู่บ้าน/ชุมชนละ ๑ กิจกรรม มีเป้าหมายร้อยละ ๑๐๐</p> <p>๖) ให้ความรู้และเสริมสร้างลักษณะนิสัยที่ดีในการคัดแยกขยะกับ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โรงเรียนและสถานศึกษาทั้งในภาครัฐและเอกชน มีเป้าหมายร้อยละ ๑๐๐</p> <p>๗) ปริมาณขยะของกรุงเทพมหานครระหว่างเดือนตุลาคม ๒๕๕๙ - กันยายน ๒๕๖๐ มีปริมาณขยะเฉลี่ย ๑๐,๕๒๖.๙๒ ตันต่อวัน</p> <p>๘) ปริมาณมูลฝอยที่คัดแยกที่แหล่งกำเนิดนำไปใช้ประโยชน์ ๒,๔๑๙.๙๗ ตันต่อวัน คิดเป็นร้อยละ ๗๙.๗๙</p> <p>๙) ปริมาณขยะอันตรายที่รวบรวมได้ระหว่างเดือนตุลาคม ๒๕๕๙ - กันยายน ๒๕๖๐ จำนวน ๙๙๓.๐๓ ตันเฉลี่ย ๒.๗ ตันต่อวัน คิดเป็นร้อยละ ๖๔</p> <p>๑๐) กำจัดขยะอย่างถูกหลักวิชาการร้อยละ ๑๐๐ โดยมีปริมาณขยะเฉลี่ย ๑๐,๕๒๖ ตันต่อวัน ประกอบด้วย</p> <p>๑๐.๑) โรงงานหมักปุ๋ยอินทรีย์อ่อนนุช ขนาด ๑.๖๐๐ ตันต่อวัน คิดเป็นร้อยละ ๑๕</p> <p>๑๐.๒) โรงงานเตาเผาขยะผลิตไฟฟ้าหนองแขม ขนาด ๕๐๐ ตันต่อวัน คิดเป็นร้อยละ ๕</p> <p>๑๐.๓) จำกอกขนย้ายไปกำจัดโดยวิธีฝังกลบอย่างถูกสุขลักษณะ ๘,๔๒๖ ตันต่อวัน คิดเป็นร้อยละ ๘๐</p> <ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน/ท้องถิ่นให้เกิดการบริหารจัดการขยะที่เหมาะสมและยั่งยืน โดยดำเนินการคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวม ๑๐ จังหวัด จำนวน ๑๙๙ แห่ง เพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการจัดการขยะให้เป็นรูปธรรมอบรมให้มีความรู้เรื่องการจัดการขยะด้วยหลัก 3R การคัดแยกขยะ และการใช้ประโยชน์จากขยะอินทรีย์ - มีโรงไฟฟ้าจากขยะ ๓๒ แห่ง กำลังการผลิตพลังงานไฟฟ้าเท่ากับ ๑๙๐.๔๙๑ เมกะวัตต์ - ขับเคลื่อนการออกข้อกำหนดของท้องถิ่น เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูล และควบคุมการประกอบการขนถ่ายและกำจัดสิ่งปฏิกูล

แนวทางการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน
	<ul style="list-style-type: none">- จัดทำและเผยแพร่คู่มือการจัดการสิ่งปฏิกูลอย่างถูกหลักสุขาภิบาล เพื่อป้องกันปัญหาโรคพยาธิใบไม้ตับและมะเร็งท่อน้ำดี- สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม โดยให้ อปท. ส่งเสริมชุมชน ลด คัดแยกขยะตั้งแต่บ้านเรือน เก็บขน แยกประเภท และนำไปกำจัดอย่างถูกต้อง มี อปท. ต้นแบบในการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน- ออกประกาศกรมควบคุมมลพิษ ๔ เรื่อง ในเรื่อง หลักเกณฑ์ในการคัดเลือกพื้นที่ การออกแบบก่อสร้าง และการจัดการสถานที่กำจัดมูลฝอยชุมชนโดยการฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล หลักเกณฑ์ในการคัดเลือกพื้นที่ การออกแบบก่อสร้าง และการจัดการสถานที่กำจัดมูลฝอยชุมชนโดยการหมักปุ๋ย หลักเกณฑ์ในการคัดเลือกพื้นที่ การออกแบบก่อสร้าง และการจัดการสถานที่กำจัดมูลฝอยชุมชน โดยเตาเผา และหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกพื้นที่ การออกแบบ และก่อสร้างสถานีขนถ่ายมูลฝอยชุมชน- ออกประกาศกรมควบคุมมลพิษ เรื่อง แนวทางการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น- โครงการความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนในการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ปัจจุบันมีจุดรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนเพิ่มขึ้นจากเดิม จำนวน ๓,๘๑๕ แห่ง- นำร่องระบบเรียกคืนซากผลิตภัณฑ์โทรศัพท์มือถือร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ผู้ให้บริการเครือข่าย และผู้จำหน่าย ภายใต้โครงการ “คืนมือถือเก่า สร้างบุญ สร้างชาติ”- จัดทำ (ร่าง) หลักเกณฑ์การปฏิบัติสำหรับศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ และ (ร่าง) คู่มือการปฏิบัติสำหรับศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์- จัดทำแผนจัดการขยะพลาสติกอย่างบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ เพื่อแก้ไขปัญหาขยะพลาสติกทั้งบนบกและในทะเล และนำร่องการเลิกใช้พลาสติกหุ้มฝาขวดน้ำดื่ม (Plastic Bottle Capseal)- จัดทำแผนแม่บทการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔- ดำเนินการอย่างต่อเนื่องในการสร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยรณรงค์สร้างจิตสำนึกให้ประชาชนรักษาความสะอาด และทิ้งขยะมูลฝอย ภายใต้โครงการ “เมืองสะอาด คนในชาติมีสุข” “ชุมชนปลอดขยะ Zero Waste” “โรงเรียนปลอดขยะ Zero Waste School” ศูนย์การเรียนรู้ รณรงค์ลดการใช้ถุงพลาสติกโดยเฉพาะห้างสรรพสินค้า ร้านสะดวกซื้อ

แนวทางการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน
	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ... ซึ่งอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะอนุกรรมการประสานการเร่งรัด ติดตาม และพิจารณาร่างกฎหมายในกระบวนการนิติบัญญัติ - สนับสนุนหน่วยงานภาครัฐ ท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ เอกชน และองค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในการจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย/อากาศเสีย ระบบกำจัดของเสียสำหรับควบคุมบำบัดและขจัดมลพิษ รวมทั้งการดำเนินกิจกรรมใดๆ เพื่อการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๘-๒๕๕๙ ได้จัดสรรเงินอุดหนุนจากกองทุนสิ่งแวดล้อมให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ เพื่อดำเนินโครงการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการคัดแยกขยะที่ต้นทาง ซึ่งเป็นการสร้างวินัยของคนในชาติในการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการเตรียมความพร้อมให้กับภาคประชาชนในการคัดแยกขยะที่ต้นทาง เพื่อให้สามารถนำไปสู่การจัดการขยะมูลฝอยในภาพรวมของประเทศ ปัจจุบันอยู่ระหว่างดำเนินโครงการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการคัดแยกขยะที่ต้นทาง โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับรองแผนการดำเนินงาน และแผนการใช้จ่ายเงิน และได้ดำเนินการเบิกจ่ายตามแผนฯ เรียบร้อยแล้ว - ปรับปรุงระเบียบกรมเจ้าท่าว่าด้วยหลักเกณฑ์การออกหนังสือรับรองผู้ให้บริการจัดเก็บและบำบัดของเสียจากเรือ ประเภทขยะและกากของเสียต่างๆ พ.ศ. ๒๕๖๐
การจัดการกากอุตสาหกรรม	
๒๒. จัดตั้งศูนย์จัดการกากอุตสาหกรรมแบบบูรณาการให้ครอบคลุมทุกภูมิภาคและสามารถรองรับกากอุตสาหกรรมที่เกิดขึ้น	- พัฒนากลไกการบริหารจัดการวัตถุอันตรายทางอุตสาหกรรม โดยทำการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลความเป็นอันตรายของสารเคมีที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมได้รับแจ้งและรวบรวมไว้ เพื่อจัดทำเป็น
๒๓. กำกับให้โรงงานอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายเข้าสู่ระบบการจัดการกากอุตสาหกรรมทุกแห่ง	ทำเนียบสารเคมีที่มีอยู่ในประเทศไทย และจัดทำหลักเกณฑ์การจำแนกความเป็นอันตรายของสารเคมีที่เป็นสารเดี่ยวและสารผสม และความเป็นอันตรายทางกายภาพ สุขภาพ และสิ่งแวดล้อม โดยอ้างอิงกับระบบสากล (GHS)
๒๔. กำกับโรงงานที่ได้รับอนุญาตการบำบัดกำจัดกากอุตสาหกรรมให้ดำเนินการตามมาตรฐาน	- พัฒนาศักยภาพการใช้ประโยชน์กากของเสีย โดยคัดเลือกโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อส่งเสริมการหมุนเวียนใช้ประโยชน์ของเสียและลดปริมาณของเสียที่ต้องกำจัด
๒๕. ติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมบริเวณโดยรอบสถานที่กำจัดกากอุตสาหกรรม	- ดำเนินโครงการยกระดับผู้ประกอบการจัดการของเสีย ประจำปี ๒๕๖๐” โดยโครงการดังกล่าวดำเนินการมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อยกระดับการให้บริการและการประกอบกิจการของเสีย

แนวทางการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน
	<p>ให้เป็นมาตรฐาน มีการจัดการของเสียอย่างยั่งยืน รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นและความไว้วางใจต่อการรับบริการของผู้ก่อกำเนิดกากอุตสาหกรรม มีโรงงานที่เข้าร่วมโครงการ แล้วทั้งสิ้น ๓๕๔ ราย</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือและติดตามการต่ออายุโรงงานที่ขาดการจัดการกากอุตสาหกรรม (ระยะที่ ๒) ใน ๖ ภูมิภาค จำนวน ๑๗ ศูนย์ โดยมีโรงงานที่เข้าสู่ระบบการจัดการกากอุตสาหกรรม จำนวน ๓๒,๘๖๕ โรงงาน (ร้อยละ ๔๓ ของจำนวนโรงงานประเภท ๓ ทั้งหมด ๗๕,๘๖๓ โรงงาน) - ปรับปรุงและพัฒนากระบวนการจัดการกากของเสียอุตสาหกรรมเพื่ออำนวยความสะดวกให้ผู้ให้บริการที่เกี่ยวข้องกับกากอุตสาหกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ และรองรับการกำกับดูแลของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง - ดำเนินการช่วยเหลือและติดตามการต่ออายุโรงงานที่ขาดการจัดการกากอุตสาหกรรม โดยจัดให้มีศูนย์ให้คำปรึกษาแก่ผู้ประกอบการให้มีศักยภาพในการจัดการกากอุตสาหกรรมอย่างเป็นระบบ ใน ๖ ภูมิภาคของประเทศ และมีผู้เชี่ยวชาญด้านกากอุตสาหกรรมและเจ้าหน้าที่ให้คำปรึกษาและช่วยเหลือโรงงานทั้ง ๗๗ จังหวัดทั่วประเทศ และเป็นศูนย์สนับสนุนพนักงานเจ้าหน้าที่ให้มีการบังคับใช้กฎหมายกับโรงงานที่ไม่เข้าระบบจัดการกากอุตสาหกรรมของกรมโรงงานอุตสาหกรรม - พัฒนากฎหมายและกลไกในการกำกับดูแลโรงงานด้านสิ่งแวดล้อม โดยจัดทำคู่มือแนวปฏิบัติตามกฎหมายควบคุมการปนเปื้อนในดินและน้ำใต้ดินภายในบริเวณโรงงาน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถให้แก่เจ้าหน้าที่กำกับดูแลและผู้ประกอบการด้านการควบคุมป้องกันและแก้ไขการปนเปื้อนในดินและน้ำใต้ดิน - ศึกษากำหนดมาตรการ และคู่มือแนวปฏิบัติที่ดีในการซ่อมบำรุงใหญ่ (Shutdown/ Turnaround) เพื่อควบคุมการระบายไอสารอินทรีย์ระเหยจากการเก็บรักษาที่คลังน้ำมัน และให้โรงงานอุตสาหกรรมดำเนินการตามคู่มือการลดการใช้หอเผาทิ้ง
การจัดการสารอันตรายในภาคเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม	
<p>๒๖. ออกประกาศให้สารเคมีทางการเกษตรและอุตสาหกรรมในพันธกรณีระหว่างประเทศเป็นวัตถุอันตรายตาม พรบ.วัตถุอันตราย ทุกประเภท</p>	<p>- ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง บัญชีรายชื่อวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ได้เพิ่มเติมรายชื่อวัตถุอันตรายที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมรับผิดชอบให้เป็นวัตถุอันตราย ชนิดที่ ๓ รวมทั้งสิ้น ๒๓ รายการ คือ บัญชี ๕.๑ กลุ่มสารควบคุม จำนวน ๒๒ รายการ (เป็นสารมลพิษที่ตกค้างยาวนานภายใต้อนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ ๑๕ รายการ) และบัญชี ๕.๔ กลุ่มสารอื่นๆ จำนวน ๑ รายการ (วัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ ต้องขอขึ้นทะเบียนวัตถุอันตราย ต้องมีใบอนุญาต และได้รับการอนุญาตก่อนจึงจะนำเข้าได้)</p>
<p>๒๗. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในการจัดเก็บและการกำจัดทำลายสารอันตรายทางการเกษตรและอุตสาหกรรมที่คงค้างเสื่อมสภาพและซากบรรจุภัณฑ์สารเคมีที่ใช้แล้ว</p>	
<p>๒๘. จัดทำทำเนียบ PRTR</p>	

แนวทางการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน
๒๙. ปรับปรุงทำเนียบข้อมูลสารเคมีอันตรายให้เป็นปัจจุบันและจัดทำแผนปฏิบัติการระดับชาติ	- กระทรวงอุตสาหกรรม โดยกรมโรงงานอุตสาหกรรม ดำเนินการควบคุมสาร POPs ชนิดใหม่ที่ได้รับการบรรจุในภาคผนวก เอ ของ
๓๐. ดำเนินงานรองรับอนุสัญญาไมนามาตะว่าด้วยสารปรอท	อนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ ๒ ชนิด คือ สาร decabromodiphenyl ether และสาร short-chain chlorinatedparaffins ภายใต้พระราชบัญญัติ
๓๑. เพิ่มความเข้มงวดในการตรวจสอบ ติดตามระบบเอกสารกำกับการขนส่งสารเคมี	วัตถุอันตราย เพื่อให้เป็นไปตามพันธกรณีในข้อบทที่ ๓ ของอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ
๓๒. ติดตามตรวจสอบพื้นที่เสี่ยงต่อการปนเปื้อนมลพิษสู่สิ่งแวดล้อม เส้นทางขนส่งสารอันตราย	- แต่งตั้งคณะทำงานเฉพาะกิจภายใต้คณะกรรมการวัตถุอันตราย เพื่อพิจารณาความเป็นพิษของสารพาราควอต ซึ่งเป็นสารเคมีที่มีพิษ
๓๓. ตรวจสอบปริมาณการตกค้างของสารอันตรายทางการเกษตรในสิ่งแวดล้อม	เฉียบพลันร้ายแรงต่อสุขภาพ เพื่อเพิ่มระดับการควบคุมสารดังกล่าว ภายใต้พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕
๓๔. กำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม/ควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่ครอบคลุมสารอันตรายชนิดใหม่ๆ	- คณะกรรมการวัตถุอันตรายเห็นชอบให้มีการควบคุม ๑) สาร Short-chain chlorinated paraffins (SCCPs) ที่มี Cas.No. (๑) 71011-12-6 (๒) 85535-84-8 และ (๓) 108171-26-2 กำหนด
๓๕. ปรับปรุงกฎหมายควบคุมโฆษณาสารเคมีทางการเกษตรให้ชัดเจนและเพิ่มบทลงโทษ	เป็นวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ ๒) สาร SCCPs ที่มี C10-C13 ที่เป็นสารอื่นๆ ประกาศไว้ในบัญชี ๕.๔ กำหนดเป็นวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ - จัดทำ (ร่าง) พระราชบัญญัติความปลอดภัยจากการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช พ.ศ. ... เพื่อปรับปรุงกฎหมายสารเคมีทางการเกษตรให้ทันสมัย และควบคุมการใช้สารเคมีทางการเกษตรที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เนื่องจากปัญหาสารพิษตกค้างในผักและผลไม้ในอัตราที่สูงระดับความเสี่ยงของสารเคมีตกค้างในเกษตรกรและผู้บริโภค - ดำเนินการบริหารจัดการความปลอดภัยจากสารเคมีภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทย โดยจัดทำคู่มือมาตรการความปลอดภัยเกี่ยวกับการจัดเก็บสารเคมีอันตราย สำหรับถังเก็บขนาดตั้งแต่ ๒๕,๐๐๐ ลิตรขึ้นไป หรือตามที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมเห็นชอบ เพื่อเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจให้ผู้ประกอบการ และเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่เกี่ยวข้อง - กรมโรงงานอุตสาหกรรม (กรอ.) ร่วมกับกรมควบคุมมลพิษ (คพ.) ดำเนินการนำร่องระบบทำเนียบการปลดปล่อยและเคลื่อนย้ายมลพิษ (PRTR) โดยในปีงบประมาณ ๒๕๖๐ ได้ขยายพื้นที่จากจังหวัดระยองไปยังจังหวัดสมุทรปราการ เพื่อปรับปรุงระบบให้เหมาะสมกับประเทศไทย ซึ่งปัจจุบันมีโรงงานที่เข้าข่ายต้องรายงานข้อมูลและ กรอ. ประเมินข้อมูลให้ ดังนี้ ๑) จำนวนโรงงานในจังหวัดระยอง ๓,๐๒๑ โรงงาน เข้าข่ายตามประเภทโรงงานที่ต้องรายงานข้อมูล PRTR จำนวน ๑,๖๗๙ โรงงาน กรอ. ประเมินข้อมูลให้จำนวน ๑,๓๔๒ โรงงาน

แนวทางการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน
	<p>๒) จำนวนโรงงานในจังหวัดสมุทรปราการ ๗,๓๕๖ โรงงาน เข้าข่ายตามประเภทโรงงานที่ต้องรายงานข้อมูล PRTR จำนวน ๓,๙๐๒ โรงงาน กรอ. ประเมินข้อมูลให้จำนวน ๓,๔๕๔ โรงงาน</p> <p>๓) กลุ่มอุตสาหกรรม ๙ กลุ่มที่เข้าข่ายต้องรายงานข้อมูล PRTR ได้แก่ (๑) เคมีภัณฑ์ และผลิตภัณฑ์เคมี (๒) กลั่นน้ำมันปิโตรเลียม ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม และแยกก๊าซธรรมชาติ (๓) ยางและผลิตภัณฑ์ยาง (๔) ผลิตภัณฑ์พลาสติก (๕) ผลิตภัณฑ์โลหะขั้นมูลฐาน และผลิตภัณฑ์โลหะ (๖) เครื่องใช้ไฟฟ้า และอุปกรณ์เกี่ยวกับไฟฟ้า (๗) ชิ้นส่วนรถยนต์ และประกอบรถ (๘) การจัดการของเสีย ปรับคุณภาพของเสีย รวมถึงกลบสิ่งปฏิกูล รีไซเคิล (๙) โรงไฟฟ้าและจำหน่ายไอน้ำ</p> <ul style="list-style-type: none">- ผลการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับระบบ PRTR ของปีงบประมาณ ๒๕๖๐ ในพื้นที่จังหวัดระยองและสมุทรปราการพบว่า มีผู้เข้าร่วมอบรมความรู้เกี่ยวกับระบบ PRTR จำนวน ๑๙๙ คน และจำนวน ๘๒๓ คน ตามลำดับ- โรงงานที่รายงานข้อมูล PRTR เข้าสู่ระบบของ กรอ. ในจังหวัดระยอง ปี ๒๕๕๖ จำนวน ๒๑๕ โรงงาน ปี ๒๕๕๗ จำนวน ๑๙๑ โรงงาน ปี ๒๕๕๘ จำนวน ๒๕๐ โรงงาน ปี ๒๕๕๙ จำนวน ๒๖๗ โรงงาน และจังหวัดสมุทรปราการ ปี ๒๕๕๙ จำนวน ๑๖๗ โรงงาน- กรมโรงงานอุตสาหกรรมได้ดำเนินการบริหารจัดการความปลอดภัยจากสารเคมีภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทย ดังนี้<ol style="list-style-type: none">๑) จัดทำร่างมาตรฐานความปลอดภัยถึงเก็บสารเคมีอันตราย๒) จัดทำคู่มือมาตรฐานความปลอดภัยถึงเก็บสารเคมีอันตราย๓) จัดทำข้อมูลสถานการณ์มาตรการความปลอดภัยเกี่ยวกับถึงเก็บสารเคมี๔) จัดสัมมนาให้ความรู้ด้านการปลอดภัยการเก็บถึงสารเคมีในภาคอุตสาหกรรมให้แก่ผู้ประกอบการโรงงาน และเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๑๐๘ ราย- กรมโรงงานอุตสาหกรรมดำเนินโครงการพัฒนากฎหมายและกลไกในการกำกับดูแลโรงงานด้านสิ่งแวดล้อม : การจัดการมลพิษทางอากาศ ซึ่งได้จัดทำร่างกฎหมายจำนวน ๓ ฉบับ ได้แก่ (๑) (ร่าง) ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง มาตรการควบคุมการระบายไอสารอินทรีย์ระเหยจากการซ่อมบำรุง พ.ศ. ... (๒) (ร่าง) ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การรายงานการใช้หอเผาทิ้ง พ.ศ. (๓) (ร่าง) ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง มาตรการควบคุมการระบายไอสารอินทรีย์ระเหยจากถังกักเก็บ พ.ศ. ... และจัดทำคู่มือเพื่อให้โรงงานให้เป็นแนวทางในการปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าว

แนวทางการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน
	<p>จำนวน ๒ เรื่อง ได้แก่ (๑) คู่มือการควบคุมการระบายไอสารอินทรีย์ระเหยจากถังกักเก็บ (๒) คู่มือการควบคุมการระบายไอสารอินทรีย์ระเหยจากการซ่อมบำรุง</p> <ul style="list-style-type: none">- การดำเนินงานเพื่อรองรับอนุสัญญามินามาตะว่าด้วยสารปรอท โดยดำเนินการศึกษาวิจัย ดังนี้ <ol style="list-style-type: none">๑) ศึกษาการปลดปล่อยและผลกระทบของสารปรอทจากการสกัดแยกแร่ทองคำและเหมืองทองคำขนาดเล็กในประเทศไทย๒) พัฒนารูปแบบการตรวจวัดสารปรอทในอากาศและในน้ำฝนที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพสำหรับประเทศไทย๓) มีแผนการดำเนินงานประเมินความเสี่ยงภัยต่อสุขภาพและการแผ่รังสีสุขภาพจากปรอทและสารประกอบปรอทในการประกอบอาชีพของบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข (Health Care Worker)๔) มีแผนการดำเนินงานประเมินความเสี่ยงภัยต่อสุขภาพและการแผ่รังสีสุขภาพจากการปนเปื้อนของปรอทและสารประกอบปรอทในการทำเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม <ul style="list-style-type: none">- กรมวิชาการเกษตร ดำเนินการเก็บตัวอย่างและวิเคราะห์สารพิษตกค้างในตัวอย่างน้ำ ดิน และดินตะกอนจากแม่น้ำปิงและน่าน พบว่า <ol style="list-style-type: none">๑) ครั้งที่ ๑ เดือนเมษายน ๒๕๖๐<ol style="list-style-type: none">๑.๑) ตัวอย่างน้ำ จำนวน ๓๐ ตัวอย่าง ไม่พบการตกค้างของสารในกลุ่มออร์กาโนคลอรีน ออร์กาโนฟอสฟอรัส ไพรีทรอยด์ คาร์บาเมต และสารกำจัดวัชพืช๑.๒) ตัวอย่างดินตะกอน จำนวน ๑๕ ตัวอย่าง พบการตกค้างของสารกำจัดวัชพืช ได้แก่ พาราควอต ไดคโคไรด์ (paraquat dichloride) ปริมาณ ๑.๐๘ มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม จำนวน ๑ ตัวอย่าง จากแม่น้ำน่าน๒) ครั้งที่ ๒ เดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐<ol style="list-style-type: none">๒.๑) ตัวอย่างน้ำ จำนวน ๓๐ ตัวอย่าง พบการตกค้างของสารกลุ่มไพรีทรอยด์ ได้แก่ ไบเฟนทริน (Bifenthrin) ปริมาณ ๐.๐๕ ไมโครกรัมต่อลิตร จำนวน ๑ ตัวอย่าง จากแม่น้ำน่าน สารกำจัดวัชพืชกลุ่มไตรอะซีน ๒ ชนิด ได้แก่ อะมีทริน (ametryn) ปริมาณ ๐.๐๗-๐.๙๑ ไมโครกรัมต่อลิตร จำนวน ๑ ตัวอย่าง จากแม่น้ำปิงและน่าน อะทราซีน (atrazine) ปริมาณ ๐.๐๒-๐.๙๘ ไมโครกรัมต่อลิตร จำนวน ๒๔ ตัวอย่าง จากแม่น้ำปิงและน่าน๒.๒) ตัวอย่างดินตะกอน จำนวน ๑๐ ตัวอย่าง ไม่พบการตกค้างของสารในกลุ่มออร์กาโนคลอรีน ออร์กาโนฟอสฟอรัส ไพรีทรอยด์ คาร์บาเมต และสารกำจัดวัชพืช ๑ ชนิด ได้แก่ อะทราซีน (atrazine) ปริมาณ ๐.๐๑ มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม จำนวน ๑ ตัวอย่าง บริเวณพื้นที่เกษตรกรรมแม่น้ำน่าน

แนวทางการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน
	<ul style="list-style-type: none"> - ตรวจฝ้าระวังผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมจากการประกอบกิจการปิโตรเลียมในอ่าวไทย โดยดำเนินการเก็บตัวอย่างน้ำทะเลและปลาทะเลหน้าดินจากแหล่งผลิตปิโตรเลียมในอ่าวไทย จำนวน ๘ แหล่ง เพื่อวิเคราะห์หาปริมาณสารปรอท จากผลการวิเคราะห์ไม่พบตัวอย่างน้ำทะเลที่มีค่าความเข้มข้นของปรอทเกินค่ามาตรฐานคุณภาพน้ำทะเลประเภทที่ ๑ (คุณภาพน้ำทะเลเพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ) ตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๗ (พ.ศ. ๒๕๔๙) เรื่อง กำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำทะเล กำหนดค่ามาตรฐานความเข้มข้นปรอทในน้ำทะเลไม่เกิน ๐.๑ ไมโครกรัมต่อลิตร และค่าเฉลี่ยความเข้มข้นของปรอทรวมในเนื้อเยื่อปลาทะเลหน้าดินในแต่ละแหล่งมีค่าไม่เกินค่ามาตรฐานปรอทในอาหารตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๙๘ พ.ศ. ๒๕๒๙ เรื่องมาตรฐานอาหารที่มีสารปนเปื้อน กำหนดอาหารทะเลที่มีสารปนเปื้อนปรอทต้องไม่เกิน ๐.๕ ไมโครกรัมต่อลิตร - การศึกษาพัฒนาแนวทางการจัดการความเสี่ยงจากสารเคมีกำจัดศัตรูพืชกลุ่มออร์กาโนฟอสเฟตในพื้นที่ภาคเหนือตอนบนด้วยกระบวนการวิจัยแบบมีส่วนร่วม
การจัดการน้ำเสียชุมชน	
๓๖. รมรณรงค์ให้ทุกภาคส่วนใช้น้ำอย่างประหยัดและรู้คุณค่า	- จัดทำ (ร่าง) แผนแม่บทด้านการจัดการคุณภาพน้ำของประเทศ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐)
๓๗. ให้ อปท. ดำเนินการตาม พรบ. ควบคุมอาคารสำหรับบ้านเรือนและอาคารประเภทต่างๆ	- ให้การสนับสนุนโครงการก่อสร้างหรือดำเนินการเพื่อให้มีระบบกำจัดของเสียรวม ภายใต้แผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ
๓๘. จัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการน้ำเสียชุมชนของประเทศ	- จัดทำแนวทางเรื่องการนำน้ำทิ้งที่ผ่านการปรับสภาพแล้วจากระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชนไปใช้ประโยชน์เพื่อส่งเสริมการนำน้ำทิ้งที่ผ่านการปรับสภาพแล้วไปใช้ประโยชน์
๓๙. ปรับการจัดการน้ำเสียรวมชุมชนให้เหมาะสมกับพื้นที่	- สำรวจและออกแบบระบบรวบรวมน้ำเสีย (เพิ่มเติม) พื้นที่เขตห้วยขวาง
๔๐. ให้ อปท. จัดสร้างระบบรวบรวมน้ำ/บำบัดน้ำเสียรวมเพิ่ม	- มีกรรณำน้ำที่ผ่านการบำบัดจากโรงควบคุมคุณภาพน้ำของกรุงเทพมหานครไปใช้ประโยชน์ ๕๓,๐๗๗ ลบ.ม./วัน
๔๑. แก้ไขกฎหมายให้ มท. และ อปท. จัดตั้งงบประมาณสำหรับก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียรวมชุมชนได้	- ทบทวนร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การจัดเก็บค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย ปี พ.ศ. ๒๕๔๗
๔๒. กำหนดอัตราค่าบริการบำบัดน้ำเสียรวมของประเทศ	- ศึกษาแนวทางนำน้ำกลับมาใช้ใหม่สำหรับเทศบาลด้านสิ่งแวดล้อมยั่งยืน
๔๓. กำหนดให้นำรายได้จากการจำหน่ายน้ำประปาในสัดส่วนที่เหมาะสมเข้ากองทุนสิ่งแวดล้อม	
๔๔. ทำแนวทางการนำน้ำทิ้งจากระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชนไปใช้ประโยชน์	

แนวทางการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน
การตรวจสอบและควบคุมแหล่งกำเนิด	
๔๕. ปรับปรุงมาตรฐานควบคุมการระบายมลพิษทางน้ำ	- ดำเนินการปรับปรุงมาตรฐานควบคุมการระบายมลพิษน้ำ โดยกรมโรงงานอุตสาหกรรม (กรอ.) และกรมควบคุมมลพิษ (คพ.)
๔๖. กำหนดหลักเกณฑ์การนำน้ำทิ้งกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่	ได้ร่วมกันจัดทำมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากโรงงาน โดยดำเนินการดังนี้
๔๗. กำหนด/ปรับปรุงมาตรฐานควบคุมการระบายมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดสำคัญ	๑) ออกประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากโรงงาน พ.ศ. ๒๕๖๐ และประกาศ
๔๘. ปรับปรุงกฎระเบียบควบคุมมลพิษการขนส่งทางน้ำและเรือ	ในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๐
๔๙. กำหนดมาตรการ BMP และหลักเกณฑ์วิชาการในการควบคุมมลพิษแหล่งกำเนิดมลพิษที่ไม่มีจุดปล่อยแน่นอน	๒) ออกประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากสถานประกอบการเกี่ยวกับการทำน้ำจืดจากน้ำทะเล และมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม และเขตประกอบการ
๕๐. นำระบบ CEMs มาใช้	อุตสาหกรรมที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับการฟอก ชัด หรือ เคลือบสี
๕๑. นำผลการติดตามตรวจสอบตาม IEE,EIA,E-HIA,COP ไปใช้ในอนุมัติ อนุญาตและต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการ	หนังสือตัว
๕๒. ตรวจสอบและบังคับใช้กฎหมายกับผู้ก่อมลพิษ โดยให้ความสำคัญในพื้นที่วิกฤติ	- กำหนดหลักเกณฑ์การนำน้ำทิ้งกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ โดยจัดทำหลักการนำน้ำจากสำของโรงงานลำดับที่ ๑๖ ประกอบกิจการเกี่ยวกับ
๕๓. กำหนดให้สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงต้องติดตั้งระบบควบคุมไอระเหยน้ำมัน	สุรา และโรงงานลำดับที่ ๑๗ ประกอบกิจการเกี่ยวกับเอทานอล ซึ่งมีไซเอทิลแอลกอฮอล์ที่ผลิตจากซัลไฟด์ในการทำเอเอกระดาช
๕๔. ให้ อปท. กำกับดูแลการประกอบกิจการที่อยู่ในชุมชน สถานประกอบการขนาดเล็กที่เป็นกิจการที่เป็นอันตราย ให้จัดการสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง	ไปใช้ประโยชน์ในพื้นที่การเกษตร และกรมโรงงานอุตสาหกรรมได้มีคำสั่งกรมโรงงานอุตสาหกรรมที่ ๑๕๖/๒๕๖๐ เรื่อง มอบหมายให้
๕๕. เผยแพร่หน้าที่ของหน่วยงานให้รับทราบในวงกว้าง	อุตสาหกรรมจังหวัดเป็นผู้อนุญาตการขนาน้ำจากสำของโรงงานไปใช้ประโยชน์นอกโรงงาน ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๐ เพื่อเป็นการควบคุม
๕๖. ใช้กลไกเครือข่ายด้านสิ่งแวดล้อมตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมรอบแหล่งกำเนิด	แนวทางปฏิบัติและป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
	- ปรับปรุงมาตรฐานน้ำทิ้งอาคารและที่ดินจัดสรร ฟาร์มสุกร
	- ตรวจสอบและบังคับการตามกฎหมายกับแหล่งกำเนิดมลพิษ และ
	ให้คำแนะนำแหล่งกำเนิดมลพิษในการดูแลระบบบำบัดน้ำเสียให้มี
	การบำบัดน้ำเสียได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน
	- คณะกรรมการจัดสรรที่ดินกรุงเทพมหานครได้ออกข้อกำหนดเกี่ยวกับการ
	การจัดทำแผนผังโครงการและวิธีการจัดสรรที่ดิน โดยความเห็นชอบ
	ของคณะกรรมการจัดสรรที่ดินกลาง กรณีการขออนุญาตทำการจัดสรร
	ที่ดิน ผู้จัดสรรที่ดินต้องจัดทำแผนผังโครงการและวิธีการในการจัดสรร
	ที่ดินให้เป็นไปตามข้อกำหนดเกี่ยวกับการจัดสรรที่ดินเพื่อที่อยู่อาศัย
	และพาณิชย์กรรมกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๐ หมวด ๔ และจะต้อง
	ปฏิบัติตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
	เรื่องกำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภท
	และบางขนาดด้วย

แนวทางการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน
	<ul style="list-style-type: none">- ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดค่าปริมาณของสารเจือปนในอากาศที่ระบายออกจากโรงแยกก๊าซธรรมชาติ พ.ศ. ๒๕๕๙- ศึกษาความเหมาะสมในการขยายขอบเขตพื้นที่ในการกำกับดูแลการระบายมลพิษอากาศจากปล่องระบายโรงงาน การรวบรวมข้อมูลโรงงานกลุ่มเป้าหมาย- การพัฒนาระบบเชื่อมต่อรับส่งข้อมูลผลการตรวจวัดคุณภาพอากาศจากปล่องระบายอย่างต่อเนื่องแบบอัตโนมัติ เพื่อการรองรับเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์สมัยใหม่ และการเตรียมความพร้อมระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาแอปพลิเคชันการนำเสนอข้อมูลต่อสาธารณชนในอนาคต- ตรวจสอบโรงงานเป้าหมายในพื้นที่เขตประกอบการไออาร์พีซีจังหวัดระยอง จำนวน ๒๓ โรงงาน ได้รับการตรวจสอบด้านมลพิษทางอากาศแล้ว จำนวน ๑๖ โรงงาน คิดเป็นร้อยละ ๖๙.๕๖ (เป้าหมายไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐)- โรงงานเป้าหมายที่อยู่นอกพื้นที่นิคมฯ ในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน ๓๐ โรงงาน ได้รับการตรวจสอบด้านมลพิษทางอากาศแล้ว จำนวน ๓๐ โรงงาน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ (เป้าหมายไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐)- ดำเนินโครงการจัดทำระบบการจัดการของเสียจากเรือของท่าเรือกรุงเทพ เพื่อให้เรือคัดแยกประเภทของขยะก่อนจะทิ้งที่ท่าเรือกรุงเทพ โดยจะมีการแยกขยะเป็น ๔ ประเภท ได้แก่ ขยะทั่วไป ขยะย่อยสลาย ขยะรีไซเคิล และขยะอื่นๆ (ที่ไม่ใช่ขยะอันตราย)- ออกประกาศการทำเรือแห่งประเทศไทย เรื่อง วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการของเสียจากเรือในเขตท่าเรือกรุงเทพ เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติให้การจัดการของเสียจากเรือของท่าเรือกรุงเทพเป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการป้องกันมลพิษจากเรือ (MARPOL 73/78)- สนับสนุนให้ภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบการดำเนินงานตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม ในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยเปิดโอกาสให้ภาคีเครือข่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบการดำเนินงานตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม- ดำเนินโครงการการเสริมสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายทุกภาคส่วนในการดูแลสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นโครงการที่เสริมสร้างความรู้และพัฒนาขีดความสามารถให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องในการมีส่วนร่วมดูแลสังคมและสิ่งแวดล้อมจากการทำเหมืองแร่ ได้แก่ เครือข่ายภาคประชาชนในพื้นที่ทำเหมืองแร่ ผู้ประกอบการเหมืองแร่ เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และฝ่ายอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด

แนวทางการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน
	<ul style="list-style-type: none">- ให้คำแนะนำแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการถ่ายโอนภารกิจารดูแลสิ่งแวดล้อมจากการทำเหมืองแร่ จำนวน ๖๐ แห่งในพื้นที่จังหวัดกำแพงเพชร จันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชัยนาท ชุมพร ตราดตาก นครสวรรค์ น่าน นครศรีธรรมราช ปราจีนบุรี ระยอง เลย ลำปาง ลำพูน สระแก้ว สระบุรี สิงห์บุรี สุโขทัย สุพรรณบุรี และอุดรดิตถ์- จัดการฝึกอบรมและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ให้แก่ภาคผู้ประกอบการเหมืองแร่ “โครงการพี่สอนน้อง” โดยนำผู้ประกอบการที่ดี จำนวน ๒ ราย ได้แก่ บริษัท มินเนอร์ลีสอร์สเซส ดีเวลลอปเม้น จำกัด จังหวัดระนอง และจากบริษัท สยามสโตน แอ็กกริเกรท จำกัด จังหวัดเชียงใหม่ เป็นตัวอย่างให้แก่ผู้ประกอบการเหมืองแร่และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่จังหวัดอุดรดิตถ์ เชียงใหม่ น่าน พิษณุโลก แพร่ สุโขทัย- จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่เกี่ยวข้องกับองค์ปกครองส่วนท้องถิ่น” และมอบประกาศนียบัตรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีผลการปฏิบัติงานดีเด่น และมีการรายงานผลการดำเนินงานตามภารกิจที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ถ่ายโอน ซึ่งเจ้าหน้าที่ อปท. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินภารกิจด้านสิ่งแวดล้อม รวมทั้งวิธีการ ขั้นตอนในการรายงานตามภารกิจที่ถ่ายโอนของ กพร. และส่งรายงานได้ตรงตามรอบระยะเวลา- ดำเนินการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยให้ความสำคัญกับทุกภาคีเครือข่าย รวมทั้งเปิดเผยข้อมูลรายงานการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมให้สาธารณชนได้รับทราบอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เป็นไปตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐- กำกับดูแลสถานที่ประกอบกิจการน้ำมันให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิง- ควบคุมการทดสอบและตรวจสอบระบบควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิงครบวาระทุก ๒ ปี ของสถานที่ประกอบกิจการน้ำมันที่เข้าข่ายต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิง- ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาคุณภาพระบบบริการอนามัยสิ่งแวดล้อม (EHA) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดบริการอนามัยสิ่งแวดล้อมในประเด็นงานการออกข้อบัญญัติของท้องถิ่น และการจัดการกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เพื่อเป็นการสร้างปัจจัยเอื้อให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดี

แนวทางการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน
การตรวจสอบและควบคุมยานพาหนะ	
๕๗. พัฒนาและปรับปรุงมาตรฐานเครื่องยนต์คุณภาพเชื้อเพลิง และมาตรฐานการระบายมลพิษจากยานพาหนะให้ทันกับเทคโนโลยีและนวัตกรรมยานยนต์	- กำหนดมาตรฐานการระบายก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ (CO) และก๊าซไฮโดรคาร์บอน (HC) จากเครื่องยนต์ขนาดเล็กที่ใช้ก๊าซธรรมชาติ
๕๘. พัฒนามาตรฐานการตรวจสภาพรถยนต์และรถยนต์ประจำปี	- กำหนดมาตรฐานการระบายสารมลพิษจากเครื่องยนต์ใหม่ขนาดเล็กและมาตรฐานการปรับปรุงคุณภาพน้ำมันตามมาตรฐานยูโร ๕ ตลอดจนปรับปรุงมาตรฐานก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ในบรรยากาศ (CS ₂)
๕๙. ตรวจสอบและบังคับใช้กฎหมายกับยานพาหนะ โดยเฉพาะในเขตเมือง	<ul style="list-style-type: none"> - ตรวจสอบตรวจจับและห้ามใช้รถยนต์ควันดำ พร้อมตรวจวัด CO/HC ในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล และจังหวัดระยอง - ตรวจสอบตรวจจับรถยนต์ควันดำในพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยกรมควบคุมมลพิษร่วมกับกองบังคับการตำรวจจราจร และกรุงเทพมหานคร จำนวน ๑๓,๓๒๒ คัน ถูกคำสั่งห้ามใช้ชั่วคราว ๓๔๐ คัน และปรับปรุงได้ตามมาตรฐานและขอยกเลิกคำสั่ง ๓๓๘ (ร้อยละ ๙๙.๔๑) - ผลการตรวจวัดมลพิษ (ควันดำ) รถโดยสารประจำทางในบริเวณเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครของกองตรวจการขนส่งทางบก พบว่าผ่านมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ ๙๙.๘๑ - ดำเนินโครงการติดตั้งระบบตรวจสภาพรถให้กับสำนักงานขนส่งจังหวัดและสาขาทั่วประเทศ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการตรวจสภาพรถให้กับหน่วยงานในพื้นที่ - ดำเนินโครงการฝึกอบรมและทดสอบผู้ควบคุมและเจ้าหน้าที่ตรวจสภาพรถรวม ๑๗ รุ่น มีผู้ผ่านการอบรม ๑,๕๒๔ ราย - จัดทำร่างประกาศกรมการขนส่งทางบก เรื่อง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข วิธีการตรวจสภาพรถ และการวินิจฉัยผลการตรวจสภาพรถ ตามอายุการใช้งานของพนักงานตรวจสภาพรถ
การจัดการปัญหาหมอกควัน	
๖๐. จัดที่ดินทำกินที่เหมาะสมให้กับเกษตรกรในพื้นที่ป่า	- จัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันภาคเหนือในแต่ละปี โดยดำเนินการภายใต้กลไกของพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ใน ๓ พื้นที่หลัก คือ พื้นที่ป่าอนุรักษ์/ป่าสงวนแห่งชาติ พื้นที่เกษตร พื้นที่ริมทางหลวง และ
๖๑. ส่งเสริมความร่วมมือจากชุมชนติดแนวเขตป่า	๔ มาตรการ คือ บริหารจัดการ สร้างความตระหนัก ลดปริมาณเชื้อเพลิง ประชาธิปไตย
๖๒. ดำเนินมาตรการควบคุมการเผาในพื้นที่ทั่วไป	- ประชุมรัฐมนตรีสิ่งแวดล้อม ๕ ประเทศอนุภูมิภาคแม่โขงเรื่องมลพิษจากหมอกควันข้ามแดน ครั้งที่ ๖ เมื่อวันที่ ๒๓ - ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐
๖๓. ให้ผู้ประกอบการ/พ่อค้าคนกลางร่วมจัดการปัญหา	จังหวัดเชียงราย ซึ่งประเทศสมาชิกเห็นชอบแผนปฏิบัติการเชียงราย ๒๐๑๗ เพื่อป้องกันมลพิษจากหมอกควันข้ามแดน (Chiang Rai 2017 Plan of Action for Transboundary Haze Pollution Control in the Mekong Sub-Region) เพื่อการบรรลุวิสัยทัศน์ของ ASEAN Haze Free Roadmap
๖๔. ดำเนินงานตามข้อตกลงอาเซียนด้านการจัดการหมอกควันข้ามแดนและ ASEAN Haze-Free Roadmap	

แนวทางการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน
	<p>- ดำเนินโครงการเสริมสร้างเครือข่ายอาสาสมัครเฝ้าระวังไฟฟ้าลัดหมอกควันในพื้นที่อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุยและพื้นที่โดยรอบเสริมสร้าง พัฒนาและเชื่อมร้อยเป็นเครือข่ายเดียวกันภายใต้ชื่อ “อาสาสมัครเฝ้าระวังไฟฟ้า ลัดหมอกควัน พื้นที่ดอยสุเทพ - ปุย” ประกอบไปด้วย เครือข่าย ทสม. (อำเภอหางดง เมืองและแมริม) เครือข่ายลุ่มน้ำแม่ตาช้าง เครือข่ายสิ่งแวดล้อมม้ง เครือข่ายองค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถาบันการศึกษา ภาคธุรกิจเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน และหน่วยงานราชการในพื้นที่ให้เข้ามามีบทบาท และเป็นกำลังสำคัญในการเฝ้าระวังไฟฟ้า ลัดหมอกควันพื้นที่ดอยสุเทพ-ปุย และพื้นที่โดยรอบ จังหวัดเชียงใหม่ สนับสนุนชุมชนในพื้นที่ให้เป็น ผู้ปฏิบัติพัฒนาให้เป็นพื้นที่เรียนรู้ของเครือข่ายภาคประชาชน ในทุกระดับและขยายผลไปสู่พื้นที่อื่นๆ ส่งผลให้คุณภาพอากาศในพื้นที่ดำเนินการดีขึ้น ซึ่งจากรายงานผลการตรวจวัดคุณภาพอากาศ จำนวนวันที่ค่าฝุ่นละอองเกินค่ามาตรฐานลดลง และจุดความร้อนสะสม (Hotspot) ลดลง</p> <p>- ส่งเสริมการหยุดการเผาในพื้นที่การเกษตร เพื่อแก้ไขปัญหาหมอกควันในพื้นที่ ๑๐ จังหวัดภาคเหนือตอนบน ได้แก่ จังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง ลำพูน น่าน แพร่ พะเยา ตาก และจังหวัดอุดรดิตถ์ โดยบูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และหน่วยงานภาคีในพื้นที่ สรุปผลการดำเนินงานได้ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none">๑) ถ่ายทอดความรู้แก่เกษตรกรและจัดทำแปลงสาธิตและจุดเรียนรู้ด้านการหยุดการเผาในพื้นที่การเกษตร รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการนำเศษวัสดุการเกษตรมาผลิตปุ๋ยอินทรีย์ทดแทนการเผาทำลาย (ไถกลบ/ทำปุ๋ยหมัก) สามารถผลิตปุ๋ยหมักได้ ๔๕,๒๕๓ ตัน และทำให้เกิดพื้นที่การเกษตรปลอดการเผา รวม ๑๐๐,๓๒๐ ไร่๒) ส่งเสริมการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายเกษตรกรปลอดการเผา โดยสร้างชุมชนเกษตรปลอดการเผาต้นแบบ ๗๕ ตำบล๓) รณรงค์และประชาสัมพันธ์เพื่อกระตุ้นจิตสำนึกในการหยุดการเผาผ่านสื่อชุมชนต่างๆ ได้แก่ วิทยุชุมชน เสี่ยงตามสายชุมชน รถประชาสัมพันธ์ หมู่บ้าน ประชาสัมพันธ์ผ่านการประชุมหมู่บ้าน-วัด ป้ายไวนิล และจัดงานรณรงค์ในท้องถิ่นร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง๔) จัดเวทีชุมชนเพื่อจัดทำแผนงาน/โครงการเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการเผาในพื้นที่การเกษตรใน ๒๒๖ ตำบล และจัดเวทีชุมชนเพื่อถอดบทเรียนและจัดทำ Model ด้านการแก้ไขปัญหาการเผาในพื้นที่การเกษตรของชุมชนต้นแบบ รวม ๗๐ ตำบล

แนวทางการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน
	<p>- จัดกิจกรรมเสริมสร้างชุมชนต้นแบบปลอดการเผาในที่โล่งให้เข้มแข็งและต่อเนื่อง จำนวน ๑๐ ชุมชน เพื่อติดตาม ส่งเสริม และสนับสนุนชุมชนต้นแบบปลอดการเผาให้สามารถดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับการป้องกันมลพิษทางอากาศได้อย่างต่อเนื่อง และเกิดเครือข่ายความร่วมมือในการป้องกันปัญหาการเผาในที่โล่ง รวมถึงสามารถเป็นต้นแบบให้กับชุมชนใกล้เคียงได้ โดยดำเนินกิจกรรมต่างๆ เช่น การคัดแยกขยะ ธนาคารขยะรีไซเคิล การทำน้ำหมักชีวภาพ และการติดป้ายประกาศเพื่อประชาสัมพันธ์สร้างความร่วมมือลดการเผาจากคนในชุมชนและสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลดการเผา</p>
การจัดการมลพิษเชิงพื้นที่	
<p>๖๕. กำหนดมาตรการรองรับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากพื้นที่พัฒนาอุตสาหกรรม/เขตเศรษฐกิจพิเศษ</p>	<p>- แก้ไขปัญหาผลกระทบจากการสำรวจและการทำเหมืองแร่ ตลอดจนส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเหมืองแร่ ๓ ชนิด (แร่ทองคำ แร่โพแทช และแร่ควอตซ์) โดยมีการจัดตั้งคณะทำงาน ๓ คณะ ได้แก่ ๑) คณะทำงานส่งเสริมอุตสาหกรรมแร่โพแทช ๒) คณะทำงานแก้ไขปัญหาผลกระทบจากการสำรวจและทำเหมืองแร่ทองคำ และ ๓) คณะทำงานศึกษาแนวทางการพัฒนาแหล่งแร่ควอตซ์</p>
<p>๖๖. กำกับดูแลกิจการในพื้นที่พัฒนาอุตสาหกรรม/เขตเศรษฐกิจพิเศษ ไม่ให้ส่งผลกระทบต่อพื้นที่รอบนอก</p>	<p>- จัดตั้งศูนย์ควบคุมมลพิษระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (Pollution Control Center Eastern Economic Corridor : PCEC) เพื่อติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม ปัญหามลพิษ พร้อมให้คำปรึกษาและรับมือสถานการณ์ฉุกเฉิน รวมทั้งประสานและเชื่อมโยงระบบข้อมูลสารเคมีอันตรายและมลพิษในสิ่งแวดล้อมให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่</p>
<p>๖๗. เร่งรัดการแก้ไขปัญหามลพิษในพื้นที่วิกฤต</p>	<p>- ดำเนินการแก้ไขปัญหาในพื้นที่เป้าหมายที่เป็นพื้นที่วิกฤตสิ่งแวดล้อม ได้แก่ เขตควบคุมมลพิษ หน้าพระลาน จังหวัดสระบุรี</p>
<p>๖๘. วางระบบการจัดการน้ำเสียและขยะมูลฝอยในแหล่งท่องเที่ยวสำคัญและพื้นที่อุทยานแห่งชาติ</p>	<p>- แก้ไขปัญหามลพิษในพื้นที่เขตควบคุมมลพิษใน ๑๓ จังหวัดร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษในเขตควบคุมมลพิษ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔</p>
<p>๖๙. ปรับปรุงลำน้ำเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการไหลเวียนน้ำ</p>	<p>- แต่งตั้งคณะอนุกรรมการพิจารณาการจัดการมลพิษในเขตควบคุมมลพิษเพื่อแก้ไขปัญหาข้อติดขัดเกี่ยวกับกฎระเบียบและแนวทางการบริหารจัดการมลพิษในเขตควบคุมมลพิษ สนับสนุนการดำเนินงานลดและขจัดมลพิษของหน่วยงานในพื้นที่</p>
<p>๗๐. เพิ่มประสิทธิภาพในการโต้ตอบเหตุฉุกเฉินด้านมลพิษ</p>	<p>- จัดทำ (ร่าง) แผนปฏิบัติการจัดการมลพิษทางอากาศและเสียงในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔</p>
<p>๗๑. เชื่อมโยงฐานข้อมูลระหว่างหน่วยงานในเชิงพื้นที่</p>	<p>- จัดทำ (ร่าง) แผนปฏิบัติการจัดการมลพิษทางอากาศและเสียงในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔</p>

แนวทางการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน
	<p>- จัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการให้แก่เยาวชนในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในการจัดการขยะมูลฝอยและน้ำเสีย ในพื้นที่ท่องเที่ยวและอุทยานแห่งชาติ จำนวน ๑๐ แห่ง ได้แก่ อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ อุทยานแห่งชาติภูกระดึง อุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ อุทยานแห่งชาติธารโบกขรณี อุทยานแห่งชาติหาดนพรัตน์ธารา-หมู่เกาะพีพี อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา อุทยานแห่งชาติตะรุเตา อุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า - หมู่เกาะเสม็ด อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะช้าง และอุทยานแห่งชาติเอราวัณ</p> <p>- การดำเนินการเพื่อให้ประชาชนกลุ่มเสี่ยงได้รับการดูแลสุขภาพและป้องกันโรคและภัยสุขภาพจากมลพิษสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย (๑) การคัดกรองความเสี่ยงทางสุขภาพ (๒) การเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงต่อเนื่อง (๓) การให้บริการด้านสุขภาพ (วินิจฉัย ส่งต่อ/รักษา ฟื้นฟู) (๔) การสื่อสารความเสี่ยงและปรับเปลี่ยนพฤติกรรม (๕) การจัดกิจกรรมเพื่อให้ประชาชน มีส่วนร่วมในการจัดการมลพิษในชุมชน โดยเน้นการดำเนินการในกลุ่มเปราะบางที่อาศัยในพื้นที่มลพิษสิ่งแวดล้อม มีประชาชนที่ได้รับการดูแล ๑,๑๐๙,๖๘๓ คน จากจำนวนประชาชนกลุ่มเป้าหมาย ๕,๙๓๒,๔๖๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๗๑ ของจำนวนประชาชนเป้าหมายทั้งหมด</p> <p>- การดำเนินงานในเขตพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษในด้านการเฝ้าระวังป้องกัน ควบคุมโรคและภัยสุขภาพ ดังนี้</p> <p>๑) การพัฒนาและสนับสนุนการจัดบริการอาชีวอนามัยและเวชกรรมสิ่งแวดล้อมของหน่วยบริการสาธารณสุขในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ เป็นการดำเนินงานที่สนับสนุนตัวชี้วัดแผนยุทธศาสตร์ ระยะ ๒๐ ปี (ด้านสาธารณสุข) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยมีโรงพยาบาลที่ผ่านการประเมินมาตรฐานการจัดบริการอาชีวอนามัยและเวชกรรมสิ่งแวดล้อมในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ จำนวน ๑๕ แห่ง จาก ๒๗ แห่ง (คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๕๖) ซึ่งบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด คือ ร้อยละ ๒๕ โดยเป็นโรงพยาบาลศูนย์/ทั่วไป จำนวน ๑๐ แห่ง และโรงพยาบาลชุมชน จำนวน ๕ แห่ง (ข้อมูล ณ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๐)</p> <p>๒) การพัฒนาระบบ/กลไกการเตรียมความพร้อมรองรับภาวะฉุกเฉินด้านสารเคมีและรังสีในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ตามมาตรฐาน IHR อาทิ ปรับปรุงแนวทางการพัฒนาระบบบริหารจัดการและการเตรียมพร้อมตอบโต้ภาวะฉุกเฉินทางสาธารณสุข ด้านสารเคมี และด้านกัมมันตรังสี และนิวเคลียร์ พัฒนาเจ้าหน้าที่ระดับเขต จังหวัด และหน่วยงานเครือข่ายที่เกี่ยวข้องให้เป็นทีมงานสอบสวนโรคระดับเขตต้นแบบที่จะสามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการสอบสวนเหตุการณ์ด้านโรคจากการประกอบอาชีพ รวมทั้งอันตรายและผลกระทบต่อสุขภาพจากสารเคมีหรืออื่นๆ</p>

แนวทางการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน
	<p>๓) การพัฒนาระบบฐานข้อมูลอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อมในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ดำเนินการพัฒนารูปแบบการจัดทำข้อมูลพื้นฐานทางด้านสุขภาพ (Health Profile) อาทิ ระบบฐานข้อมูลอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อมในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ จัดทำ Health Profile ในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ๑ จังหวัดนำร่อง คือ จังหวัดสงขลา</p> <p>๔) จัดทำข้อมูลพื้นฐานทางสุขภาพ (Environment Health Profile) ในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (จังหวัดมุกดาหาร และจังหวัดนครราชสีมา) ระบบข้อมูลด้านโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ : กรณีนำร่องจังหวัดนครพนม ระบบคลังข้อมูลด้านการแพทย์และสุขภาพ ด้านโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อมในกลุ่มแรงงานต่างด้าวเพื่อให้ได้ข้อมูลสุขภาพของแรงงานต่างด้าว</p> <p>๕) จัดทำ (ร่าง) คู่มือการดำเนินงานด้านอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อมในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ สำหรับหน่วยบริการสาธารณสุข และ (ร่าง) แนวทางการตรวจสภาพแวดล้อมจากการทำงานและสำรวจสถานการณ์ความเสี่ยงทางด้านอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อมของด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ เพื่อเผยแพร่ให้สำนักงานป้องกันควบคุมโรค สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด และหน่วยบริการสาธารณสุขในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ</p>

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการมลพิษ

เสริมสร้างประสิทธิภาพการบริหารจัดการมลพิษผ่านทรัพยากรมนุษย์ องค์ความรู้ กลไก กฎหมาย ฐานข้อมูล การกำหนดนโยบาย การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ มาตรการทางสังคม งานวิจัยและนวัตกรรม การให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม การสื่อสารและการเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณะ การดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อผูกพัน และข้อตกลงพันธกรณีระหว่างประเทศ

แนวทางการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน
การบริหารจัดการในภาพรวม	
๑. กำหนดศักยภาพการรองรับมลพิษของพื้นที่	<p>- สนับสนุนให้ภาคีเครือข่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบการดำเนินงานตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม ในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยเปิดโอกาสให้ภาคีเครือข่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบการดำเนินงานตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และเปิดเผยข้อมูลรายงานการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมให้สาธารณชนได้รับทราบอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ เป็นไปตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐</p>
๒. ให้ IEE,EIA,E-HIA,COP เป็นเครื่องมือป้องกันการเกิดมลพิษและควบคุมสถานประกอบการ	
๓. จัดทำฐานข้อมูลกลางสำคัญด้านมลพิษของประเทศที่เชื่อมโยงข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	
๔. กำหนดสัดส่วนงบประมาณด้านสิ่งแวดล้อมในระบบงบประมาณของประเทศ	

แนวทางการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน
๕. กำหนดให้มีตัวชี้วัดด้านสิ่งแวดล้อมในลักษณะตัวชี้วัดร่วม	- กำกับดูแล ตรวจสอบและติดตามตรวจสอบการดำเนินงานของบริษัทผู้รับสัมปทานให้ปฏิบัติตามมาตรการการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เสนอไว้ในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบ (EIA) ที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบ (คชก.) ด้านพัฒนาปิโตรเลียม รวมทั้งดำเนินการตรวจสอบรายงานสรุปผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมและการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่บริษัทผู้รับสัมปทานส่งมาให้กรมเชื้อเพลิงพลังงาน
๖. สร้างความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการดำเนินงานของ อปท. ในการจัดการมลพิษ	- กำกับทำอากาศยานในความรับผิดชอบให้มีการปฏิบัติตามมาตรการป้องกัน และแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตามที่กำหนดไว้ในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด และรายงานผลการปฏิบัติงานให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทราบทุก ๖ เดือน
๗. เพิ่ม การติดตาม ตรวจสอบ คุณภาพ สิ่งแวดล้อม และพยากรณ์สถานการณ์มลพิษ แจ้างเดือน	<p>- สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) เป็นหน่วยงานกลางในการจัดทำฐานข้อมูลวัฏจักรชีวิตระดับประเทศ ซึ่งเป็นการรวบรวมข้อมูลทรัพยากรธรรมชาติ วัตถุพิษ/สารเคมี พลังงาน/สาธารณสุขโรค และมลสารทางอากาศ มลสารทางน้ำ มลสารทางดิน และของเสีย ของภาคการผลิตที่สำคัญของไทย (อุตสาหกรรม และเกษตรกรรม) เพื่อเป็นฐานข้อมูลกลางสำหรับทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษา นำไปใช้ประโยชน์ต่อยอดโดยเฉพาะด้านการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม การวางนโยบาย หรือส่วนที่เกี่ยวข้อง</p> <p>- จัดทำแผนยุทธศาสตร์กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) โดยบรรจุอยู่ใน แผนงาน : การปฏิรูประบบการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีแผนปฏิบัติการ (Action Plan) ๔ ด้าน คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑) การกระจายภารกิจพิจารณา EIA ระดับ ๗๗ จังหวัด ๒) สร้างกลไกด้านการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและการติดตามตรวจสอบ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ๓) SMART EIA, Digital EIA (paper less) & Check Status Anywhere Anytime ๔) การปฏิรูประบบการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม <ol style="list-style-type: none"> ๔.๑) การประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (SEA) ๔.๒) การขับเคลื่อนการปฏิรูประบบการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA/EHIA) ๔.๓) ระบบการติดตามตรวจสอบ (ME&A)

แนวทางการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน
	<p>- ดำเนินกิจกรรมเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) มีการพัฒนาระบบในการจัดการปัญหาสุขภาพจากมลพิษสิ่งแวดล้อม ซึ่งกรมควบคุมโรคได้มีการกำหนดกรอบและรูปแบบการดำเนินงานเกี่ยวกับการพัฒนาให้ อปท. มีการดูแล เฝ้าระวังและจัดการปัญหาสุขภาพประชาชนในพื้นที่เสี่ยงปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ โดยมีการพัฒนาระบบในการจัดการปัญหาสุขภาพจากมลพิษสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๘ แห่ง ที่ผ่านการประเมิน สามารถแบ่งระดับการมีระบบเป็น “ระดับดีมาก” จำนวน ๑ แห่ง “ระดับดี” จำนวน ๔ แห่ง และ “ระดับพื้นฐาน” จำนวน ๓ แห่ง และมอบเกียรติบัตรการเข้าร่วมโครงการเพื่อให้ อปท. เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจในการดำเนินโครงการในพื้นที่ต่อไป</p>
การใช้มาตรการทางเศรษฐศาสตร์และมาตรการทางสังคม	
<p>๘. กำหนดเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์เพื่อสร้างแรงจูงใจ</p>	<p>- จัดทำข้อเสนอการจัดเก็บค่านูรรักษาคุนคุณภาพน้ำรวมกับค่าน้ำประปาเพื่อนำรายได้ไปจัดสร้างระบบบำบัดน้ำเสียและบริหารจัดการคุณภาพน้ำ</p>
<p>๙. กำหนดประเภทกิจการที่มีความเสี่ยงส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และจัดทำหลักประกันความเสี่ยง</p>	<p>ตามหลักผู้ได้ประโยชน์เป็นผู้จ่าย (Beneficiary Pays Principle: BPP) - เสนอแนวทางการจัดเก็บภาษีรักษาน้ำ โดยเป็นมาตรการที่มุ่งเพื่อสร้างความตระหนักและทำให้เกิดพฤติกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม</p>
<p>๑๐. จัดให้มีระบบการชดเชยให้กับผู้ที่ได้รับผลกระทบจากกิจการของรัฐ หรือกิจการสาธารณประโยชน์</p>	<p>ผ่านการเรียกเก็บภาษีตามปริมาณน้ำใช้จากกลุ่มผู้ใช้น้ำเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษ โดยแบ่งอัตราภาษีตามประเภทแหล่งกำเนิดมลพิษซึ่งมีอัตราภาษีอยู่ระหว่าง ๒.๒๕-๖.๒๕ บาท/ลูกบาศก์เมตร และกำหนดให้ผู้ให้บริการน้ำประปา น้ำบาดาล และน้ำจากแหล่งอื่นๆ เป็นผู้จัดเก็บภาษี</p>
<p>๑๑. ใช้มาตรการทางสังคมแจ้งข้อมูลข่าวสารผู้ฝ่าฝืนกฎหมายสิ่งแวดล้อม</p>	<p>รับชำระภาษี พร้อมกับการชำระค่าบริการ - ประกาศจัดเก็บภาษีสรรพสามิตน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่นที่นำไปใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับอากาศยานในประเทศตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ลดอัตราภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๑๓๗) ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อป้องกันการใช้น้ำมันผิดประเภท และเพื่อสร้างความเป็นธรรมในภาคการขนส่งประเภทต่างๆ ตลอดจนส่งเสริมให้ประชาชนตระหนักถึงการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งสะท้อนต้นทุนมลภาวะทางสิ่งแวดล้อมที่แท้จริง - ประกาศจัดเก็บภาษีสรรพสามิตน้ำมันหล่อลื่นทุกชนิดตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ลดอัตราภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๑๓๗) ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๐ เนื่องจากน้ำมันหล่อลื่นต้องใช้เวลาสลายนานมีผลต่อสิ่งแวดล้อม จึงเป็นการเก็บภาษีเพื่อปกป้องสิ่งแวดล้อมของประเทศและโลกซึ่งเป็นความร่วมมือของทุกประเทศในโลกที่พยายามรณรงค์การรักษาสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะการแก้ไขปัญหาโลกร้อน</p>

แนวทางการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน
	<ul style="list-style-type: none"> - ออกพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยปรับโครงสร้างภาษีสรรพสามิตในการเก็บภาษีกรมสรรพสามิตของสินค้า ๓ กลุ่ม ซึ่งรวมถึงกลุ่มสินค้าที่กระทบกับสิ่งแวดล้อม - การจ่ายเงินในการแก้ไขปัญหาผลกระทบด้านเสียงจากการดำเนินงานท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ และท่าอากาศยานภูเก็ต
การเพิ่มประสิทธิภาพด้านกฎหมาย	
๑๒. กำหนดให้หน่วยงานนำมาตรการมา กำหนดเป็นเงื่อนไขในการส่งอนุญาตหรือต่ออายุใบอนุญาต	<ul style="list-style-type: none"> - ปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. - ออกพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ เมื่อ ๒ มีนาคม ๒๕๖๐
๑๓. ปรับปรุงกฎระเบียบให้สอดคล้องกับ พรบ. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ	โดยกำหนดหลักเกณฑ์การอนุญาตและการควบคุมกำกับดูแลการทำเหมือง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการทำเหมืองที่เหมาะสม ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแร่
๑๔. ให้กระทรวงสาธารณสุขเร่งกำหนด เกณฑ์ การปฏิบัติด้านสิ่งแวดล้อมสำหรับสถานประกอบการขนาดเล็กที่เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ	การกำหนดให้จัดตั้งกองทุนฟื้นฟูสภาพพื้นที่ทำเหมืองเพื่อเยียวยาสิ่งแวดล้อมและผู้ที่ได้รับผลกระทบ
๑๕. ปรับปรุงกฎระเบียบให้ อปท. เป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายอื่น	
๑๖. ออกกฎหมายจัดเก็บภาษีการระบายมลพิษทางน้ำ	
๑๗. ใช้กลไกคณะกรรมการว่าด้วยการประสานงานเพื่อบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อม	
ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและเครือข่ายของภาคส่วนต่างๆ ในการจัดการมลพิษ	
๑๘. แลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่	- การพัฒนาเครือข่ายอาสาสมัครเฝ้าระวังและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการบูรณาการอาสาสมัครมาเป็นอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน (ทสม.)
๑๙. ให้ ทสม. มีบทบาทเฝ้าระวัง แจ้งเหตุมลพิษ	๑) มีการสนับสนุนส่งเสริมให้ ทสม. มีบทบาทเฝ้าระวัง แจ้งเหตุมลพิษ
๒๐. เพิ่มบทบาทชุมชนร่วมจัดสภาพแวดล้อมของชุมชน	และเพื่อให้เครือข่าย ทสม. มีความรู้และเพิ่มประสิทธิภาพในการเฝ้าระวังฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และได้มีการรายงานสถานการณ์สิ่งแวดล้อมผ่านช่องทางต่างๆ ปัจจุบันมีสมาชิก ทสม. จำนวน ๑๘๕,๗๖๙ คน
๒๑. สนับสนุนการวิจัยแก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อม	โดยมีการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง ดังนี้
๒๒. จัดทำพื้นที่ต้นแบบศูนย์การเรียนรู้	๑.๑) การอบรมหลักสูตร “นักสื่อสารสิ่งแวดล้อมชุมชน” เพื่อให้
๒๓. ให้สถานศึกษาบรรจุหลักสูตร อบรมตั้งแต่เด็ก	เครือข่าย ทสม. สามารถเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร และนโยบายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไปสู่ประชาชนในชุมชนได้อย่าง
๒๔. จูงใจให้เอกชนเข้ามาร่วมลงทุนในการจัดสร้างระบบจัดการของเสียตามหลักวิชาการ	ถูกต้องและรวดเร็ว และเข้าใจเครื่องมือ ช่องทางในการแจ้งเหตุ เตือนภัย และเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อม และสามารถเผยแพร่ไปสู่เครือข่าย
๒๕. ประชาสัมพันธ์เชิงรุกเพื่อสร้างความเข้าใจ	ทสม.อย่างกว้างขวาง และได้

แนวทางการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน
<p>๒๖. สร้างศักยภาพของสื่อมวลชนด้านสิ่งแวดล้อม</p>	<p>๑.๒) พัฒนาเครื่องมือกลไกในการแจ้ง ได้แก่ Application “ArsacThai” ,Line@, Line : ArsacThai, Line : สายด่วน ทสม. และ Facebook เครือข่าย ทสม. เป็นต้น</p>
<p>๒๗. จัดทำข้อมูล/องค์ความรู้ด้านมลพิษในรูปแบบเข้าใจง่ายเพื่อสื่อสารกับประชาชน เช่น Infographic</p>	<p>- การศึกษาวิจัยแก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อม</p> <p>๑) วิจัยรูปแบบการใช้เทคนิคแบบผสมผสานในการบำบัดพื้นฟูดินและน้ำใต้ดินกำเนิดการปนเปื้อนสารอินทรีย์ระเหยและพื้นที่ได้รับผลกระทบโดยรอบของชุมชนโคตหิน เขตควบคุมมลพิษ จังหวัดระยอง</p> <p>๒) ศึกษาการกระจายตัวสารโพลีไซคลิกอะโรมาติกไฮโดรคาร์บอน (PAHs) ในบรรยากาศในพื้นที่อุตสาหกรรมมาตาพุดและผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน</p> <p>๓) ศึกษาการแพร่กระจายและสะสมตัวของสาร PAHs ในตะกอนดินกรณีศึกษา เหตุการณ์น้ำมันดิบรั่วไหลในบริเวณชายฝั่ง จังหวัดระยอง</p> <p>๔) พัฒนาจัดตั้งระบบแบบจำลองสภาพอากาศ-คุณภาพอากาศ: กรณีศึกษาการทำนายมลภาวะหมอกควันภาคเหนือของประเทศไทย</p> <p>๕) ดัชนีชี้วัดเชิงนิเวศสำหรับการประเมินสุขภาวะของแม่น้ำเลยตามหลักการความต่อเนื่องของแม่น้ำ</p> <p>๖) พัฒนารูปแบบการบำบัดน้ำเสียด้วยระบบการย่อยสลายแบบไร้อากาศร่วมกับถังปฏิกรณ์ชีวภาพแบบมีเมมเบรนจากน้ำเสียของสถานีขนถ่ายขยะ ณ เทศบาลเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี</p> <p>๗) เรื่อง “ผลกระทบต่อปัญหาการจัดการสิ่งแวดล้อมในภาคอุตสาหกรรมของไทยจากการเปิดประชาคมอาเซียน : กรณีศึกษาภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดระยอง” โดยจัดทำแนวทางรองรับและการเตรียมรับมือกับผลกระทบสิ่งแวดล้อมและมลพิษที่เกิดขึ้นในภาคอุตสาหกรรม</p> <p>๘) เรื่อง “ผลของการแพร่กระจายของสารเคมีทางการเกษตรจากแหล่งเกษตรกรรมต่อการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบของสัตว์หน้าดินในระบบนิเวศแม่น้ำ กรณีศึกษาแม่น้ำท่าจีน” จัดทำเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำและตะกอนดินบริเวณลุ่มน้ำท่าจีนที่มีการตกค้างของสารเคมีทางการเกษตร และแผนที่พื้นที่ที่มีความเสี่ยงของการตกค้างของสารเคมีทางการเกษตรด้วยระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์</p> <p>๙) เรื่อง “การประเมินความเสี่ยงและการเกิดผลกระทบจากการตกค้างของสาร Polycyclic Aromatic Hydrocarbons (PAHs) ในดินที่เกิดจากการเผาต่อซังข้าวในเขตภาคกลาง” จัดทำเกณฑ์การประเมินความเสี่ยงที่เกิดจากการตกค้างของสาร PAHs ในดินที่มีการเผาต่อซังข้าว และแผนที่พื้นที่ที่มีความเสี่ยงของการตกค้างของสาร PAHs ในดินที่มีการเผาต่อซังข้าวด้วยระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์</p>

แนวทางการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน
	<p>๑๐) เรื่อง “การศึกษาประสิทธิภาพการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานขยะที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม” โดยทำ Infographics (Animation Slides) และภาพเคลื่อนไหวในแบบ Motion Clips ภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับการใช้พลังงานทดแทน และพลังงานขยะที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม</p> <ul style="list-style-type: none">- พื้นที่ต้นแบบศูนย์การเรียนรู้๑) พัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนและโรงเรียนปลอดขยะ Zero waste จำนวน ๙ ศูนย์ โดยแบ่งเป็นศูนย์เรียนรู้ชุมชนปลอดขยะ ๕ แห่ง และศูนย์เรียนรู้โรงเรียนปลอดขยะ ๔ แห่ง ทำให้เกิดการต่อยอดโรงเรียนปลอดขยะ และชุมชนปลอดขยะ ให้พัฒนาเป็น “ศูนย์เรียนรู้ต้นแบบการจัดการขยะเหลือศูนย์” ที่สามารถใช้เป็นพื้นที่เรียนรู้และถ่ายทอดการบริหารจัดการและการดำเนินงานโรงเรียนปลอดขยะและชุมชนปลอดขยะโดยการมีส่วนร่วม๒) สร้างวิทยากรด้านการจัดการขยะมูลฝอยโดยชุมชนแบบมีส่วนร่วม ดำเนินการจัดอบรมหลักสูตร เทคนิคการเป็นวิทยากรการจัดการมูลฝอยโดยชุมชน จำนวน ๓ รุ่น๓) ดำเนินการคัดเลือกโรงเรียนปลอดขยะ โดยเข้าร่วมโครงการทั้งสิ้น ๗๓๘ โรงเรียน ผ่านเข้ารอบที่ ๑ จำนวน ๓๔ โรงเรียน และมีชุมชนปลอดขยะที่สมัครเข้าร่วมโครงการทั้งสิ้น ๑๙๒ ชุมชน ผ่านเข้ารอบที่ ๑ จำนวน ๕๑ ชุมชน ทั้งนี้ชุมชนปลอดขยะที่เข้าร่วมโครงการสามารถคัดแยกขยะและนำกลับมาใช้ประโยชน์ได้ร้อยละ ๓๑.๗๖ และโรงเรียนปลอดขยะที่เข้าร่วมโครงการสามารถคัดแยกขยะและนำกลับมาใช้ประโยชน์ได้ร้อยละ ๓๒.๘๗ มีการนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ จำนวน ๖,๒๑๕ ตัน๔) ดำเนินโครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์รักษ์สิ่งแวดล้อม เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์รักษ์สิ่งแวดล้อม...สู่นวัตกรรมไทยแลนด์ ๔.๐ ให้มีความประณีตสวยงาม คงทน ใช้งานได้ดี มีคุณภาพ และเป็นแนวทางการดำเนินงานอย่างสร้างสรรค์และส่งเสริมรายได้ มีผลิตภัณฑ์ฯ มีผลงานเข้าร่วมประกวด ๑๙๘ ผลงานและคัดเลือกผลงาน จำนวน ๓๕ ผลงานที่ผ่านเข้ารอบ๕) ประสานการมีส่วนร่วมในการลดและคัดแยกขยะในศาสนสถาน โดยมีมัสยิดเข้าร่วมโครงการ จำนวน ๑๖ แห่ง และมีวัดเข้าร่วมโครงการรวม ๔๒ แห่ง ดำเนินการตรวจประเมินรับรองการจัดการสิ่งแวดล้อมในศาสนสถานเข้าร่วมโครงการ เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนาปรับปรุงศาสนสถานตามเกณฑ์ประเมินที่กำหนด มีการคัดแยกขยะอย่างถูกวิธีมีการพัฒนาปรับปรุงความสะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อยรวมทั้งหลายแห่งได้ดำเนินการเพิ่มพื้นที่สีเขียวเพื่อสร้างความร่มรื่นให้แก่ศาสนสถาน

แนวทางการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน
	<p>๖) ดำเนินการศึกษาระดับพฤติกรรมด้านการจัดการขยะของคนไทย เพื่อทราบสถานการณ์ ทศนคติและพฤติกรรมของประชาชน ด้านการจัดการขยะ เพื่อใช้ประกอบในการกำหนดแนวทางการดำเนินงานด้านการสร้างจิตสำนึกเพื่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมต่อไป</p> <p>๗) พัฒนาระดับชุมชนที่เข้มแข็งให้เป็นศูนย์เรียนรู้หมู่บ้านต้นแบบปลอดการเผาในพื้นที่ ๙ จังหวัดภาคเหนือ จำนวน ๙ แห่ง เพื่อเป็นการดำเนินงานในการป้องกัน เผ่าระวัง ลดไฟฟ้า ลดหมอกควัน พร้อมทั้งถ่ายทอดองค์ความรู้และพัฒนาศักยภาพของเครือข่ายชุมชนในการขยายผลไปสู่หมู่บ้าน อำเภอ และจังหวัด</p> <p>๘) พัฒนาระดับเทศบาลที่ได้รับรางวัลชนะเลิศการประกวดเมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืนสู่การเป็นต้นแบบและแหล่งเรียนรู้ระดับประเทศ และภูมิภาคอาเซียนจำนวน ๘ แห่ง ทั้งนี้ ในปี ๒๕๖๐ ได้ดำเนินการพัฒนาศักยภาพของเทศบาลเพิ่มเติม ๓ แห่ง ได้แก่ (๑) เทศบาลเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ (๒) เทศบาลตำบลเชียงเคี่ยน จังหวัดเชียงราย และ (๓) เทศบาลตำบลเกาะคา จังหวัดลำปาง</p> <p>- ประชาสัมพันธ์เชิงรุกเพื่อสร้างความเข้าใจ</p> <p>๑) ผลิตและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารตามโครงการประชาสัมพันธ์การบริหารจัดการขยะและสิ่งแวดล้อม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อสร้างจิตสำนึกและวินัยของคนในชาติ มุ่งสู่การจัดการขยะและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน</p> <p>๒) ผลิตและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารภายใต้ ๗ ประเด็นหลัก ได้แก่</p> <p>๒.๑) การลดและคัดแยกขยะจากต้นทาง ตามแนวทาง “ประชารัฐ” หรือ ๓ อาร์ ประชากรรัฐแผนปฏิบัติการประเทศไทยไร้ขยะ ตามแนวทางประชารัฐระยะ ๑ ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๐</p> <p>๒.๒) การลดปริมาณการปล่อยอากาศเสียในพื้นที่วิกฤต (หน้าพระลาน จังหวัดสระบุรี/มาบตาพุด จังหวัดระยอง/๙ จังหวัดภาคเหนือและกรุงเทพมหานครและปริมณฑล</p> <p>๒.๓) การจัดการขยะมูลฝอยแบบผสมผสาน เน้นการลดการคัดแยกและการใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอยให้เกิดประโยชน์สูงสุดโดยการใช้หลัก ๓Rs ได้แก่ Reduce ลด (คิดก่อนใช้) Reuse ใช้ซ้ำ (ใช้แล้วใช้อีก) และ Recycle นำกลับมาใช้ใหม่</p> <p>๒.๔) การจัดการขยะในแหล่งท่องเที่ยว</p> <p>๒.๕) การบูรณาการร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคประชาชนและภาคเอกชน ร่วมกันลด ควบคุม ป้องกัน และแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศในพื้นที่วิกฤต</p> <p>๒.๖) การผลิตกระแสไฟฟ้าจากขยะมูลฝอย</p> <p>๒.๗) การกำจัดขยะมูลฝอยแบบฝังกลบอย่างถูกวิธี</p>

แนวทางการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน
	<p>๓) ส่งเสริมและเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้านขยะผ่านช่องทางสื่อสารต่างๆ ได้แก่ (๑) สื่อโทรทัศน์ เช่น รายการข่าว ๓ มิติ ช่วง กิน อยู่ รู้คิด เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3HD (๒) สื่อวิทยุ เช่น รายการคนไทยหัวใจสีเขียว ทางคลื่น FM 92.5 MHz และ AM 891 MHz หนังสือพิมพ์รายวัน (๓) สื่อสารสนเทศออนไลน์ เช่น Youtube Google Display Network Facebook Instagram และ (๔) ป้ายอิเล็กทรอนิกส์ รวมทั้งมีการสื่อสารรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ด้านขยะและสิ่งแวดล้อม เช่น จัดทำโปสเตอร์ แผ่นพับ คู่มือด้านการจัดการขยะและสิ่งแวดล้อม สื่อรณรงค์การสร้างวินัยเพื่อคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง ผลิตสารคดี สปอทีวีฯ ทั้งนี้จากการดำเนินงานดังกล่าวกลุ่มเป้าหมายที่รับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านการจัดการขยะและสิ่งแวดล้อม มีจำนวนกว่า ๖,๐๑๐,๘๑๙ คน</p> <p>๔) ดำเนินโครงการที่เสริมสร้างความรู้และพัฒนาขีดความสามารถให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องในการมีส่วนร่วมดูแลสังคมและสิ่งแวดล้อมจากการทำเหมืองแร่ ได้แก่ เครือข่ายภาคประชาชนในพื้นที่ที่ทำเหมืองแร่ ผู้ประกอบการเหมืองแร่ เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด</p> <p>๕) ประชาสัมพันธ์ในเรื่องการคัดแยกขยะมูลฝอย เพื่อให้เกิดความรู้อย่างเข้าใจในการคัดแยกอย่างถูกต้อง ทั้งในอาคารผู้โดยสาร และสำนักงาน</p> <ul style="list-style-type: none">- สร้างศักยภาพของสื่อมวลชนด้านสิ่งแวดล้อม๑) พัฒนาความร่วมมือสื่อมวลชน โดยร่วมกับชมรมนักข่าวสิ่งแวดล้อม สมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย จัดทำรายงานสถานการณ์สิ่งแวดล้อม “เมื่อปลาจะกินดาว”๒) สร้างความสัมพันธ์กับสื่อมวลชนเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและทัศนคติที่ดีในด้านการนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยจัดกิจกรรมสื่อมวลชนสัญจร จำนวน ๒ ครั้ง ได้แก่ (๑) สื่อมวลชนสัญจรชุมชนปลอดขยะ (Zero Waste) จังหวัดบุรีรัมย์ (๒) สื่อมวลชนสัญจรการช่วยเหลือและเตรียมการฟื้นฟูภายหลังน้ำลด ณ จังหวัดนครศรีธรรมราช- ดำเนินการจัดทำข้อมูล/องค์ความรู้ด้านมลพิษในรูปแบบเข้าใจง่ายเพื่อสื่อสารกับประชาชน อาทิ<ul style="list-style-type: none">๑) ผลิตสื่อวีดิทัศน์เผยแพร่ผลงานวิจัยด้านสิ่งแวดล้อม ๒๐ เรื่อง๒) จัดทำชุดนิทรรศการเผยแพร่ผลงานวิจัย ที่จัดลิขสิทธิ์และอนุสิทธิบัตร และนิทรรศการเผยแพร่การดำเนินการ Green Office๓) พัฒนาชุดองค์ความรู้เพื่อการแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากปัญหาหมอกควัน

แนวทางการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน
	<p>๔) จัดทำข้อมูล/องค์ความรู้ด้านมลพิษในรูปแบบเข้าใจง่ายเพื่อสื่อสารกับประชาชนในรูปแบบการเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ประกอบด้วยหลักสูตร Zero Waste : ปฏิบัติการขยะเหลือศูนย์ และสื่อแบบสั้น ๕ เรื่อง ได้แก่ เทคโนโลยีการแปรรูปขยะมูลฝอยให้เป็นพลังงานการเผาในเตาเผา แท่งเชื้อเพลิงขยะ การผลิตก๊าซชีวภาพ และการแปรรูปขยะมูลฝอยประเภทพลาสติกน้ำมัน</p>
การดำเนินงานตามพันธกรณีและความร่วมมือระหว่างประเทศ	
๒๘. ให้องค์กรภาครัฐและเอกชนปฏิบัติตามพันธกรณีและความร่วมมือระหว่างประเทศ	<p>- อนุสัญญาบาเซลฯ</p> <p>๑) นำแนวทางด้านเทคนิควิชาการสำหรับการจัดการของเสียต่างๆ ที่ได้รับการรับรองตามมติข้อตัดสินใจในการประชุมรัฐภาคีฯ มาประยุกต์ใช้ภายในประเทศ</p>
๒๙. เข้าร่วมเป็นภาคีอนุสัญญามินามาตะว่าด้วยปรอท	
๓๐. เสริมสร้างศักยภาพบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการเจรจาจัดการมลพิษระหว่างประเทศ	<p>๒) ร่วมมือกับสำนักเลขาธิการฯ และภาคีสมาชิกดำเนินโครงการหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างประเทศ อาทิ โครงการหุ้นส่วนความร่วมมืออนุสัญญาฯ เพื่อป้องกันและต่อต้านการเคลื่อนย้ายข้ามแดนอย่างผิดกฎหมาย โครงการหุ้นส่วนความร่วมมืออนุสัญญาฯ เกี่ยวกับการจัดการของเสียจากบ้านเรือนและความร่วมมือกับองค์การทางทะเลระหว่างประเทศ</p>
๓๑. ร่วมกันในระดับอาเซียนเพื่อจัดการมลพิษข้ามแดน	
๓๒. เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านพันธกรณีและข้อตกลงระหว่างประเทศด้านการจัดการมลพิษสู่สาธารณะกำหนดหัวข้อวิจัยไว้ในยุทธศาสตร์การวิจัยของประเทศ	<p>- อนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ</p> <p>๑) ดำเนินโครงการ Implementation of the POPs Monitoring Plan in the Asian Region ร่วมกับหน่วยงาน UN Environment</p> <p>๒) ดำเนินกิจกรรมภายใต้โครงการ Enabling Activities to Review and Update the National Implementation Plan for the Stockholm Convention on Persistent Organic Pollutants (POPs)</p> <p>- อนุสัญญารอตเตอร์ดัมฯ</p> <p>๑) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยกรมวิชาการเกษตร ในฐานะหน่วยงานผู้มีอำนาจของรัฐ (Designated National Authority: DNA) ด้านสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช และสัตว์ แฉ่งทำที่ตอบรับนำเข้า (Import Response) สำหรับสาร carbofuran และสาร trichlorfon ซึ่งได้ดำเนินการและเผยแพร่ในฐานะข้อมูลบนเว็บไซต์ของอนุสัญญารอตเตอร์ดัมฯ แล้ว</p> <p>๒) กระทรวงอุตสาหกรรม โดยกรมโรงงานอุตสาหกรรมในฐานะหน่วยงานผู้มีอำนาจของรัฐด้านสารเคมีอุตสาหกรรม แฉ่งทำที่ตอบรับนำเข้าสำหรับสาร short-chain chlorinated paraffins และสาร tributyltin compounds ที่ได้รับการบรรจุเพิ่มเติมในภาคผนวก III ของอนุสัญญารอตเตอร์ดัมฯ</p>

แนวทางการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน
	<p>๓) มติที่ประชุมรัฐภาคีอนุสัญญา Rotterdam ว่าด้วยกระบวนการแจ้งข้อมูลสารเคมีล่วงหน้าสำหรับสารเคมีอันตรายและสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์บางชนิดในการค้าระหว่างประเทศ สมัยที่ ๘ ได้มีการบรรจุรายชื่อสารเคมีเพิ่มเติมในภาคผนวก III ที่ต้องแจ้งการนำเข้าส่งออก จำนวน ๔ รายการ ได้แก่ (๑) Trichlorfon (๒) Short-chain chlorinated paraffins (SCCPs) (๓) Tributyltin compounds และ (๔) Carbofuran</p> <p>- อนุสัญญามีนามาตะ</p> <p>๑) เข้าร่วมเป็นภาคีอนุสัญญามีนามาตะด้วยปรอท และจัดทำภาคผนวกพิธีสารเพื่อเข้าร่วมเป็นภาคีอนุสัญญา เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๐</p> <p>๒) ผลการบังคับใช้ของอนุสัญญามีนามาตะด้วยปรอทที่ประเทศไทย ต้องดำเนินการตามพันธกรณี ซึ่งประเทศไทยได้ขอขยายการยกเว้นการใช้ผลิตภัณฑ์ที่เติมปรอทและกระบวนการผลิตที่เติมปรอทออกไป ๕ ปี และแก้ไขกฎหมายในระดับอนุบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับปรอทภายในประเทศและการจัดทำทำเนียบการปลดปล่อยปรอทและแผนปฏิบัติการระดับชาติเพื่ออนุวัติตามอนุสัญญา</p> <p>๓) ร่วมประชุมรัฐภาคีอนุสัญญามีนามาตะด้วยปรอท สมัยที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๒๔ - ๒๙ กันยายน ๒๕๖๐ ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส และเข้าร่วมจัดทำทำที่ระดับประเทศและระหว่างประเทศ</p> <p>- ยุทธศาสตร์การดำเนินงานระหว่างประเทศว่าด้วยการจัดการสารเคมี</p> <p>๑) ทบทวนและพัฒนาแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๖๔)</p> <p>- ระดับอาเซียน: ข้อตกลงอาเซียนเรื่องมลพิษจากหมอกควันข้ามแดน คณะทำงานอาเซียนด้านการจัดการสารเคมีและของเสีย คณะทำงานอาเซียนด้านสิ่งแวดล้อมทางทะเลและชายฝั่ง</p> <p>๑) ข้อตกลงอาเซียนเรื่องมลพิษจากหมอกควันข้ามแดน</p> <p>๑.๑) มีการรับรองแผนปฏิบัติการเชียงใหม่ ๒๐๑๗ (Chiang Rai 2017 Plan of Action for Transboundary Haze Pollution Control in the Mekong Sub-Region) เพื่อป้องกันมลพิษจากหมอกควันข้ามแดน โดยมีกิจกรรมร่วมดำเนินการเพื่อลดจำนวนจุดความร้อน ในอนุภูมิภาคแม่โขงลงเหลือไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ จุด ในปี ๒๕๖๓ ตามวิสัยทัศน์ของโรดแมปอาเซียนปลอดหมอกควันข้ามแดน (ASEAN Transboundary Haze Free Roadmap) ที่จะก้าวไปสู่การเป็นภูมิภาคอาเซียนปลอดหมอกควัน ภายในปี ๒๕๖๓</p>

แนวทางการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน
	<p>๑.๒) การหารือความร่วมมือกับสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา แก้ไขปัญหาหมอกควันข้ามแดน โดยจะมีการฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพ การควบคุมไฟป่า เข้าร่วมสังเกตการณ์การฝึกซ้อมระดับไฟป่า ในเขตชายแดน จัดตั้งเครือข่ายหมู่บ้านคูชานานไทย-เมียนมา ร่วมเป็น อาสาสมัครเฝ้าระวังและดับไฟและสนับสนุนข้อมูลที่จำเป็น</p> <p>๑.๓) สนับสนุนประเทศกัมพูชา โดยส่งรถตรวจวัดคุณภาพ อากาศแบบเคลื่อนที่ไปเมืองเสียมราฐ ประเทศกัมพูชา เพื่อติดตาม ตรวจสอบคุณภาพอากาศ และถ่ายทอดความรู้ทางด้านเทคนิคและ วิชาการในการวางแผนจัดการปัญหามลพิษทางอากาศ</p> <p>๒) คณะทำงานอาเซียนด้านการจัดการสารเคมีและของเสีย</p> <p>๒.๑) จัดทำปฏิญญาร่วมอาเซียนว่าด้วยการจัดการสารเคมีและ ของเสีย (ASEAN Joint Declaration on Hazardous Chemicals and Wastes Management) นำเสนอในช่วงพิธีเปิดการประชุม ระดับสูงของการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาบาเซลฯ สมัยที่ ๑๓ การประชุม รัฐภาคีอนุสัญญา Rotterdamฯ สมัยที่ ๘ และการประชุมรัฐภาคี อนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ สมัยที่ ๘ เมื่อวันที่ ๔ - ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส เพื่อแสดงเจตนารมณ์ของอาเซียน ในการจัดการสารเคมีและของเสียอย่างถูกต้องและสอดคล้องกับ พันธกรณีของอนุสัญญาด้านการจัดการสารเคมีและของเสีย โดยเฉพาะ ประเด็นการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของสารเคมีและของเสียอันตราย ที่เป็นปัญหาร่วมกัน</p> <p>๒.๒) แสดงเจตจำนงเป็นประเทศผู้นำ (Leading Country) ในการ ดำเนินกิจกรรมด้านการเตรียมความพร้อมและจัดการอุบัติเหตุฉุกเฉิน จากสารเคมีและของเสียอันตราย ภายใต้แผนยุทธศาสตร์สิ่งแวดล้อม อาเซียน (ASEAN Strategic Plan on Environment: ASPEN)</p> <p>๓) คณะทำงานอาเซียนด้านสิ่งแวดล้อมทางทะเลและชายฝั่ง</p> <p>โครงการ Capacity Development for ASEAN Member States on Identification and Differentiation of Spilled Oil and Tarballs ที่เสนอโดยประเทศไทยได้รับการรับรองให้ประเทศ สมาชิกอาเซียนนำไปปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการวิเคราะห์ องค์ประกอบของน้ำมัน สนับสนุนการสืบหาแหล่งที่มาของน้ำมัน และส่งเสริมการประสานงานระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนใน การรับมือกับปัญหามลภาวะข้ามแดนสืบเนื่องจากอุบัติเหตุรั่ว น้ำมันรั่ว ในทะเล โดยสำนักเลขาธิการอาเซียนอยู่ระหว่างหาแหล่งทุนสนับสนุน การดำเนินงาน</p>

แนวทางการดำเนินงาน	ผลการดำเนินงาน
	<ul style="list-style-type: none">- ความร่วมมือภายใต้กรอบความร่วมมือคณะกรรมการลุ่มน้ำโขง ปรับปรุงแนวทางด้านวิชาการในการอนุรักษ์ตามระเบียบปฏิบัติเรื่อง คุณภาพน้ำ (Technical Guideline for Implementation of the Procedures for Water Quality: TGWQ) ด้านการจัดการและการตอบสนองต่อสถานการณ์ฉุกเฉิน โดยคณะทำงานวิชาการด้านคุณภาพน้ำ ๔ ประเทศ ภายใต้คณะกรรมการร่วม คณะกรรมาธิการลุ่มน้ำโขงให้ สอดคล้องกับระเบียบปฏิบัติภายในประเทศและภายใต้ความตกลง เพื่อให้ประเทศสมาชิกนำไปใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงาน- ความร่วมมือด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ<ol style="list-style-type: none">๑) ดำเนินการจัดนิทรรศการผลงานของประเทศไทยด้านความร่วมมือ ปฏิบัติการเชิงรุกด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Action For Climate Empowerment) ณ เมืองมาราเกช ราชอาณาจักรโมร็อกโก ในการประชุม COP22 ระหว่างวันที่ ๗ - ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙๒) จัดทำแผนการดำเนินงานภายใต้กรอบอนุสัญญาสหประชาชาติ ว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และข้อตกลงปารีส ด้านปฏิบัติการ เสริมพลังรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

การบรรลุตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายภายใต้แผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔

ปี ๒๕๖๐ การดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายใต้แผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔ มีความก้าวหน้าในการบรรลุตัวชี้วัดการดำเนินงานรายยุทธศาสตร์ และตัวชี้วัดในมิติการลดปริมาณมลพิษและมิติผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ดังนี้

๑. การบรรลุตัวชี้วัดการดำเนินงานรายยุทธศาสตร์

การบรรลุค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๐
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การป้องกันและลดการเกิดมลพิษที่ต้นทาง
ตัวชี้วัดที่ ๑ จำนวนเครื่องมือและกลไกที่ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
ภาคอุตสาหกรรม <u>แผนระดับประเทศ</u> ได้แก่ ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๗๔ แผนแม่บทเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในระดับจังหวัด <u>มาตรฐานและเกณฑ์ปฏิบัติ</u> ได้แก่ อุตสาหกรรมสีเขียว อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ <u>กลไกระดับประเทศ</u> ได้แก่ คณะอนุกรรมการบูรณาการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว คณะอนุกรรมการส่งเสริมและรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว
ภาคเกษตรกรรม <u>แผนระดับประเทศ</u> ได้แก่ ยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรอินทรีย์แห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) <u>มาตรฐานและเกณฑ์ปฏิบัติ</u> ได้แก่ มาตรฐานสินค้าเกษตร (มาตรฐาน มกอช.) การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (GAP: Good Agricultural Practice) มาตรฐานเกษตรอินทรีย์
ภาคพลังงาน <u>แผนระดับประเทศ</u> ได้แก่ แผนอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๗๙ แผนพัฒนาพลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๗๙ <u>มาตรฐานและเกณฑ์ปฏิบัติ</u> ได้แก่ มาตรฐานระบบจัดการด้านพลังงาน (ISO50001) เกณฑ์มาตรฐานการอนุรักษ์พลังงานในอาคาร (Building Energy Code: BEC) <u>กลไกระดับประเทศ</u> ได้แก่ คณะอนุกรรมการด้านมาตรฐานประสิทธิภาพพลังงาน คณะอนุกรรมการส่งเสริมการผลิตพลังงานจากขยะ
ภาคการคมนาคมขนส่ง <u>แผนระดับประเทศ</u> ได้แก่ แผนพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งที่ยั่งยืนและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของไทย แผนส่งเสริมยานยนต์ไฟฟ้า (EV) ในประเทศไทย
ภาคการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการการท่องเที่ยว <u>แผนระดับประเทศ</u> ได้แก่ แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวไทยอย่างยั่งยืน ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๒-๒๕๖๖) <u>มาตรฐานและเกณฑ์ปฏิบัติ</u> ได้แก่ ประกาศกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ห้ามโฆษณาที่ทำด้วยโฟมและการนำบรรจุภัณฑ์เข้าบริเวณพื้นที่อุทยานแห่งชาติ อุทยานแห่งชาติสีเขียว (Green National Park)

การบรรลุค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๐

ภาคการบริโภค

แผนระดับประเทศ ได้แก่ แผนส่งเสริมการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔ (ระยะที่ ๓)
แผนขับเคลื่อนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๔
กลไกระดับประเทศ ได้แก่ คณะอนุกรรมการเทคนิคสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

**ตัวชี้วัดที่ ๒ จำนวนโรงงานอุตสาหกรรม สถานประกอบการ เกษตรกรรม และแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
เพิ่มมากขึ้น**

ภาคอุตสาหกรรม

- อุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry)
 - ◆ ระดับ ๑ จำนวน ๕๔๓ โรงงาน
 - ◆ ระดับ ๒ จำนวน ๒,๑๕๒ โรงงาน
 - ◆ ระดับ ๓ จำนวน ๒,๙๘๕ โรงงาน
 - ◆ ระดับ ๔ จำนวน ๒๓๔ โรงงาน
 - ◆ ระดับ ๕ จำนวน ๓๖ โรงงาน
- เมืองแร่สีเขียว (ปี ๒๕๕๓-๒๕๖๐) จำนวน ๑๙๓ ราย
 - ◆ เมืองแร่ ๙๒ ราย
 - ◆ โรงงานไม่ บดและย่อยหิน ๖๙ ราย
 - ◆ โรงแต่งแร่ ๒๗ ราย
 - ◆ โรงประกอบโลหกรรม ๕ ราย
- สถานประกอบการ Green Production จำนวน ๓๕ แห่ง

ภาคเกษตรกรรม

- มาตรฐานการปฏิบัติทางการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดี (Good Aquaculture Practice) จำนวน ๑,๔๑๕ แห่ง
- มาตรฐานฟาร์มเพาะเลี้ยงกุ้ง (Code of Conduct) จำนวน ๖ แห่ง
- มาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (Good Agricultural Practices) จำนวน ๔๐๑ ราย
- มาตรฐานการปฏิบัติทางฟาร์มปศุสัตว์ที่ดี จำนวน ๑๕,๔๓๒ แห่ง
- มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ (มกท.)
 - ◆ มาตรฐาน ACT-IFOAM จำนวน ๑๙๙ ราย
 - ◆ มาตรฐาน ACT-EU จำนวน ๑๒๗ ราย
 - ◆ มาตรฐาน Canada and US-Canada Agreement จำนวน ๗๙ ราย
 - ◆ มาตรฐาน ACT private program จำนวน ๒ ราย
 - ◆ มาตรฐานปัจจัยการผลิต ACT-IFOAM for input จำนวน ๓๐ ราย

แหล่งท่องเที่ยว

- พื้นที่ต้นแบบการท่องเที่ยวเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม จำนวน ๔ พื้นที่
 - ◆ เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง
 - ◆ เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี
 - ◆ เกาะพีพี จังหวัดกระบี่
 - ◆ จังหวัดเพชรบูรณ์
- อุทยานแห่งชาติสีเขียว จำนวน ๑๔ แห่ง
 - ◆ ประเภทภูเขา : อุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ อุทยานแห่งชาติดอยหลวง อุทยานแห่งชาติดอยภูนาง อุทยานแห่งชาติภูพาน
 - ◆ ประเภทเกาะและชายหาด : อุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา อุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด อุทยานแห่งชาติธารโบกขรณี
 - ◆ ประเภทน้ำตกและแหล่งน้ำ : อุทยานแห่งชาติเขาสก อุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน อุทยานแห่งชาติดอยภูคา อุทยานแห่งชาติดอยผ้าห่มปก อุทยานแห่งชาติตาดโตน อุทยานแห่งชาติเขื่อนศรีนครินทร์ อุทยานแห่งชาติเขาคิชฌกูฏ

ภาคธุรกิจและบริการ

- สำนักงานสีเขียว (Green Office) จำนวน ๖๒ แห่ง

การบรรลุค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๐
ตัวชี้วัดที่ ๓ จำนวนสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น
<ul style="list-style-type: none">• ฉลากเขียว ๒๘ ประเภทสินค้า ๓ ประเภทบริการ• ตะกร้าเขียว ๑๖ ประเภทสินค้า ๕ ประเภทบริการ• Cool Mode ๑ ประเภทสินค้า
<ul style="list-style-type: none">• บริษัทที่ได้รับการขึ้นทะเบียน<ul style="list-style-type: none">◆ ฉลากเขียว ประเภทสินค้า จำนวน ๗๗ บริษัท ประเภทบริการ จำนวน ๖ บริษัท◆ ตะกร้าเขียว ประเภทสินค้า จำนวน ๗ บริษัท ประเภทบริการ จำนวน ๓๐ บริษัท◆ Cool Mode ประเภทสินค้า จำนวน ๑๓ บริษัท
<ul style="list-style-type: none">• โรงแรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม<ul style="list-style-type: none">◆ ไปไม่เขียว จำนวน ๒๑๗ แห่ง◆ Green Hotel จำนวน ๗๗ แห่ง◆ ตะกร้าเขียว จำนวน ๒ แห่ง
ตัวชี้วัดที่ ๔ มีฉลากสิ่งแวดล้อมครอบคลุมประเภทสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น
ณ ปี ๒๕๖๐ มีฉลากสิ่งแวดล้อม ๖ ประเภท ในตลาดสินค้า
<ul style="list-style-type: none">• ฉลากเขียว• ฉลากคาร์บอน• ฉลากลดคาร์บอนฟุตพริ้นท์หรือฉลากลดโลกร้อน• ฉลากประหยัดไฟฟ้าเบอร์ ๕• ฉลากประสิทธิภาพสูง (พลังงาน)• ไปไม่เขียว
ตัวชี้วัดที่ ๕ ประชากรมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น
ยังไม่สามารถประเมินผลการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการบริโภคของประชาชนได้ เนื่องจากยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูลกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมจะดำเนินการจัดเก็บในปี ๒๕๖๑
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพในการบำบัด กำจัดของเสีย และควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด
ตัวชี้วัดที่ ๑ แหล่งกำเนิดมีการปฏิบัติตามระเบียบ/กฎหมายที่เกี่ยวข้อง
<ul style="list-style-type: none">• แหล่งกำเนิดน้ำเสียปฏิบัติตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ประมาณร้อยละ ๕๔• รถยนต์ (ควันท่า) ปฏิบัติตามกฎหมายร้อยละ ๙๙.๔ รถโดยสารประจำทาง (ควันท่า) ปฏิบัติตามกฎหมายร้อยละ ๙๙.๘
ตัวชี้วัดที่ ๒ มีระบบการจัดการของเสียและมลพิษอย่างถูกต้องเพิ่มขึ้น
<ul style="list-style-type: none">• ขยะมูลฝอย<ul style="list-style-type: none">◆ มีสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย จำนวน ๓,๑๐๑ แห่ง ดำเนินการอย่างถูกต้อง จำนวน ๖๔๓ แห่ง◆ มีระบบกำจัดขยะมูลฝอย จำนวน ๒,๙๑๔ ระบบ ดำเนินการอย่างถูกต้อง จำนวน ๖๗๗ ระบบ• กากอุตสาหกรรม<ul style="list-style-type: none">◆ มีโรงงานบำบัดกำจัดกากอุตสาหกรรม จำนวน ๑,๖๙๔ แห่ง บำบัดกำจัดกากของเสียอุตสาหกรรมได้ ๓๒.๙๕ ล้านตัน◆ สัดส่วนศักยภาพรองรับระหว่างผู้ก่อกำเนิดของเสีย (WG) กับผู้รับบำบัดกำจัดกากของเสียอุตสาหกรรม (WP) รายภูมิภาค (WP:WG)<ul style="list-style-type: none">■ ภาคใต้ ๑๒๑:๑■ ภาคเหนือ ๑๐๒:๑■ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๑๐๑:๑■ ภาคตะวันตก ๖๕:๑■ ภาคกลาง ๔๔:๑■ ภาคตะวันออก ๑๒:๑• มูลฝอยติดเชื้อ<ul style="list-style-type: none">◆ มีเตาเผามูลฝอยติดเชื้อ จำนวน ๗๓ แห่ง (องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๗ แห่ง เอกชน ๔ แห่ง และโรงพยาบาล ๖๒ แห่ง)◆ สามารถกำจัดมูลฝอยติดเชื้อได้ ๕๑,๓๐๐ ตัน (ร้อยละ ๘๘.๕)

การบรรลุค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๐
<ul style="list-style-type: none">• น้ำเสียชุมชน<ul style="list-style-type: none">◆ มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมชุมชนของประเทศ จำนวน ๑๐๕ แห่ง รองรับน้ำเสียได้ ๓.๒๖ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวัน (ร้อยละ ๓๓)◆ สถานภาพระบบบำบัดน้ำเสีย เติบโตระบบได้ ๙๗ แห่ง ขำรุด ๕ แห่ง ชะลอหรือยกเลิกโครงการ ๓ แห่ง
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการมลพิษ
ตัวชี้วัดที่ ๑ มีเครื่องมือ กลไก ที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน
<ul style="list-style-type: none">• ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การป้องกันและลดการเกิดมลพิษที่ต้นทาง<ul style="list-style-type: none">◆ มีเครื่องมือทั้งแผน มาตรฐานและเกณฑ์ปฏิบัติ กลไกระดับประเทศ ที่ส่งเสริมให้เกิดการผลิตและการบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในภาคอุตสาหกรรม เกษตรกรรม พลังงาน การคมนาคมขนส่ง การท่องเที่ยวและธุรกิจบริการ การบริโภค แต่การเชื่อมต่อกับภาคการบริโภคยังมีข้อจำกัดในการสร้างการรับรู้ให้ประชาชนนิยมใช้หรือบริโภคสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และการสร้างกระแสความสนใจในท้องตลาดด้วยฉลากสิ่งแวดล้อม รวมถึงการสื่อสารประชาสัมพันธ์ที่สามารถสนับสนุนให้เกิดการเปลี่ยนพฤติกรรมของประชาชนในการใช้ชีวิตให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม• ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพในการบำบัด กำจัดของเสีย และควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด<ul style="list-style-type: none">◆ การจัดการมลพิษจากแหล่งกำเนิด มีการออกระเบียบ หลักเกณฑ์และโปรแกรมการส่งเสริมที่หลากหลาย แต่ระบบการกำกับและบังคับใช้ให้แหล่งกำเนิดปฏิบัติตามระเบียบ หลักเกณฑ์ยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ◆ การจัดการมลพิษ โดยการจัดให้มีระบบจัดการของเสียรวมทั้งขยะมูลฝอยชุมชน ของเสียอันตรายชุมชน มูลฝอยติดเชื้อ ภาคอุตสาหกรรม สารอันตรายในภาคเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม น้ำเสียชุมชน และมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิด ถือว่ามีการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพยกเว้นการจัดการน้ำเสียชุมชน ที่ยังขาดความชัดเจนในทิศทางการดำเนินงาน ทั้งเป้าหมาย หน่วยงานรับผิดชอบ ระบบงบประมาณ การลงทุน การมีส่วนร่วม• ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการมลพิษ<ul style="list-style-type: none">◆ มีหลายมาตรการที่ดำเนินการ แต่มีบางมาตรการที่ยังไม่สามารถทำให้เกิดเป็นเครื่องมือและกลไกสำคัญที่จะนำมาใช้ในการขับเคลื่อนบริหารจัดการมลพิษ ได้แก่ การมีฐานข้อมูลกลางด้านมลพิษของประเทศ สัดส่วนงบประมาณด้านสิ่งแวดล้อม ตัวชี้วัดด้านสิ่งแวดล้อมในทุกกระทรวง/กรมที่เกี่ยวข้อง การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ที่มีผลกระทบโดยตรงต่อการลดมลพิษหรือของเสียและการเปลี่ยนพฤติกรรมประชาชน
ตัวชี้วัดที่ ๒ จำนวนภาคีเครือข่ายด้านสิ่งแวดล้อมที่ร่วมขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการจัดการมลพิษเพิ่มขึ้น
<ul style="list-style-type: none">• อาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน จำนวน ๑๘๕,๗๖๙ คน• อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จำนวน ๑,๐๔๗,๕๒๕ คน
ตัวชี้วัดที่ ๓ มีผลการเจรจาต่อรองในการดำเนินการตามพันธกรณีและความร่วมมือระหว่างประเทศที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศ
<ul style="list-style-type: none">• ด้านการจัดการของเสียอันตรายและสารเคมี<ul style="list-style-type: none">◆ มีการกำหนดให้ขยะมูลฝอยจากชุมชนที่มีลักษณะปะปนกันตามประเภทพิกัดอัตราศุลกากรเป็นสินค้าต้องห้ามในการนำเข้ามาในราชอาณาจักร◆ มีการบรรจุรายชื่อสารเคมีที่จะเลิกใช้เพิ่มเติม ได้แก่ สาร decabromodiphenyl ether (commercial mixture, c-decaBDE) สาร Short-chain chlorinated paraffins (SCCPs) สาร POPs คือ exachlorobutadiene (HCBD)◆ มีการบรรจุรายชื่อสารเคมีที่ต้องแจ้งการนำเข้าส่งออกเพิ่มเติม ได้แก่ สาร Carbofuran สาร Trichlorfon สาร Short-chain chlorinated paraffins (SCCPs) สาร Tributyltin compounds◆ ได้รับการขยายยกเว้นการใช้ผลิตภัณฑ์ที่เติมปรอทและกระบวนการผลิตที่เติมปรอทออกไป ๕ ปี• ด้านการจัดการมลพิษทางอากาศ<ul style="list-style-type: none">◆ มีข้อตกลงในระดับอาเซียนลดจำนวนจุดความร้อนในอนุภูมิภาคแม่โขงให้เหลือไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ จุด ในปี ๒๕๖๓ เพื่อแก้ไขปัญหาหมอกควันข้ามแดน

๒. การบรรลุตัวชี้วัดในมิติการลดปริมาณมลพิษและมิติผลลัพธ์ต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๒.๑ มิติการลดปริมาณมลพิษ

ตัวชี้วัด	ข้อมูล ปีฐาน	ค่าเป้าหมายตามแผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔					ผลการ ดำเนินงาน	การบรรลุ ผลสำเร็จ
		๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔		
		๒๕๖๐	๒๕๖๐	๒๕๖๐	๒๕๖๐	๒๕๖๐		
๑. น้ำเสียชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง (ร้อยละ)	๔๖	๔๖.๕	๔๗	๔๘	๔๙	๕๐	๔๖.๓๓	ใกล้เคียง
๒. คุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤตดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง ฝุ่นละออง PM ₁₀ (จำนวนวันอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน) ๒.๑ ตำบลหน้าพระลาน จังหวัดสระบุรี (ร้อยละ) ๒.๒ ภาคเหนือ ๙ จังหวัด (ร้อยละ)	๗๒ ๘๕	๗๓ ๘๕	๗๔ ๘๖	๗๕ ๘๗	๗๖ ๘๘	๗๗ ๘๙	๖๙ ๙๖	ไม่บรรลุ บรรลุ
สารเบนซีน (ความเข้มข้นในบรรยากาศลดลง) ๒.๓ จังหวัดระยอง (ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร) ๒.๔ กรุงเทพมหานคร (ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร)	๒.๖ ๓.๖	๒.๕ ๓.๕	๒.๔ ๓.๔	๒.๓ ๓.๓	๒.๒ ๓.๒	๒.๑ ๓.๑	๒.๕ ๒.๕	บรรลุ ไม่บรรลุ
๓. ขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง (ร้อยละ)	๔๙	๕๕	๖๐	๖๕	๗๐	๗๕	๗๓	บรรลุ
๔. ของเสียอันตรายชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง (ร้อยละ)	๐.๐๓	๑๐	๑๕	๒๐	๒๕	๓๐	๑๐.๕๑	บรรลุ
๕. มูลฝอยติดเชื้อได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง (ร้อยละ)	๖๕	๘๕	๙๐	๙๕	ได้รับการจัดการ ทั้งหมดภายในปี ๒๕๖๓		๘๙	บรรลุ
๖. กากอุตสาหกรรมอันตรายได้รับการจัดการถูกต้อง (ร้อยละ)	๓๕	๗๐	๘๐	๙๐	ได้รับการจัดการ ทั้งหมดภายในปี ๒๕๖๓		๓๒.๙๕ ล้านตัน	ไม่มีข้อมูล ปริมาณกาก อุตสาหกรรม ที่เกิดขึ้น ทั้งหมด
๗. สารเคมีได้รับการกำหนดให้เป็นวัตถุอันตรายตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องหรือข้อตกลงความร่วมมือระหว่างประเทศ (จำนวน)	๗	๘	๙	๑๐	๑๑	๑๒	๓๐	บรรลุ

๒.๒ มิติผลลัพธ์ต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด	ข้อมูล ปีฐาน	ค่าเป้าหมายตามแผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔			ผลการ ดำเนินงาน	การบรรลุ ผลสำเร็จ
		๕ ปี				
		๒๕๖๐	๒๕๖๐	๒๕๖๐		
๑. คุณภาพน้ำแหล่งน้ำผิวดินอยู่ในเกณฑ์ดี (ร้อยละ)	๗๖	๘๐			๘๓	บรรลุ
๒. คุณภาพแหล่งน้ำทะเลอยู่ในเกณฑ์ดี (ร้อยละ)	๘๗	๘๘			๙๖	บรรลุ
๓. ค่าความเข้มข้นของฝุ่นละอองขนาดเล็กในบรรยากาศ (ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร)	๒๘	๒๕.๕			๔๑	ไม่บรรลุ
๔. ระดับเสียงรบกวนอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน (ร้อยละ)	๗๐	๗๕			๖๐	ไม่บรรลุ

หมายเหตุ : คุณภาพน้ำเกณฑ์ดี หมายถึง คุณภาพน้ำประเภทที่ ๓ ขึ้นไป

ข้อเสนอแนะการดำเนินงาน

เนื่องจากปี ๒๕๖๐ เป็นปีเริ่มต้นในการดำเนินงานภายใต้แผนจัดการมลพิษ จึงต้องผลักดันการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐในการจัดทำเครื่องมือและกลไกทั้งเชิงบังคับและภาคสมัครใจ ต้องสนับสนุนการทำงานให้มีกระบวนการผลิตและบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมให้ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน รับรู้และเข้าใจถึงที่มาของปัญหามลพิษ และให้ความร่วมมือในการแก้ไขและป้องกันปัญหา มีความรับผิดชอบในการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมร่วมกันอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้มีข้อเสนอแนะที่ควรผลักดันในปีต่อไป ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การป้องกันและลดการเกิดมลพิษที่ต้นทาง ควรเพิ่มเติมการดำเนินการในการพัฒนากระบวนการควบคุมการนำเข้า-ส่งออกเศษวัสดุรีไซเคิล และคุณภาพวัตถุดิบจากวัสดุใช้แล้ว และส่งเสริมการแลกเปลี่ยนของเสียจากกระบวนการผลิตระหว่างโรงงานอุตสาหกรรม ลดการใช้สารเคมีอันตรายในภาคการเกษตรและการใช้สารเคมีอย่างถูกต้อง การออกมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เป็นแรงจูงใจในภาคการผลิตและการบริโภคให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการสื่อสารและการสร้างการรับรู้ในภาคการบริโภค โดยเฉพาะให้ประชาชนนิยมใช้หรือบริโภคสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และการสร้างกระแสความสนใจเลือกซื้อใช้สินค้าและบริการที่ได้รับรองฉลากสิ่งแวดล้อม

๒. ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพในการบำบัดกำจัดของเสียและควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด ควรมีระบบการกำกับและบังคับใช้ให้แหล่งกำเนิดมลพิษปฏิบัติตามกฎหมาย อาทิ การดำเนินการบริหารจัดการขยะมูลฝอยจากชุมชน โดยจัดให้มีสถานีขนถ่ายขยะมูลฝอยสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ห่างไกล ให้เอกชนเรียกคืนซากผลิตภัณฑ์เมื่อหมดอายุ ออกมาตรการป้องกันสินค้าด้อยคุณภาพ/สินค้ามือสองเข้ามาจำหน่ายและใช้งานในประเทศ ควบคุมกิจกรรมบริเวณชายฝั่งไม่ให้มีการทิ้งขยะมูลฝอยลงในทะเล การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในการจัดเก็บในการเก็บและการกำจัดทำลายสารอันตรายทางการเกษตรและอุตสาหกรรมที่คงค้างเสื่อมสภาพและซากบรรจุภัณฑ์สารเคมีที่ใช้แล้ว เพิ่มความเข้มงวดในการตรวจสอบติดตามระบบเอกสารกำกับการขนส่งสารเคมี ปรับปรุงกฎหมายควบคุมโฆษณาสารเคมีทางการเกษตร การทำเกษตรในพื้นที่ต้นน้ำต้องไม่ใช้สารเคมีอันตรายหรือให้ทำการเกษตรอินทรีย์ กำหนดให้แหล่งกำเนิดมลพิษด้านเกษตรกรรม รายงานข้อมูลสารพิษ/มลพิษทางน้ำตามระบบ PRTR กำหนดให้มีระบบการเรียกคืนและกำจัดซากบรรจุภัณฑ์สารเคมีในภาคการเกษตรโดยภาคเอกชน กำหนดให้นำรายได้จากการจำหน่ายน้ำประปาในสัดส่วนที่เหมาะสมเข้ากองทุนสิ่งแวดล้อม

๓. ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการมลพิษ ควรผลักดันการกำหนดให้มีฐานข้อมูลกลางด้านมลพิษของประเทศ มีการจัดสรรงบประมาณด้านสิ่งแวดล้อมในสัดส่วนที่เหมาะสม มีตัวชี้วัดด้านสิ่งแวดล้อมในลักษณะตัวชี้วัดร่วมในระดับกระทรวง/กรมที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง มีการนำเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์มาใช้ในการลดมลพิษหรือของเสีย และเปลี่ยนพฤติกรรมของประชาชน

